Атомник України

№ 1—2 (475—476) 7—14 січня 2010 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЩОБ ВИ І МИ ЩАСЛИВІ БУЛИ! З НОВИМ РОКОМ, ДОРОГІ НАШІ СПІЛЧАНИ!

НОВОРІЧНО-РІЗДВЯНІ ВІТАННЯ

Дорогі спілчани!

Сердечно вітаю вас зі світлою і радісною порою Новорічних і Різдвяних свят!

Відійшов в історію ще один рік — 2009-й, який був дуже непростим, зважаючи на складну фінансово-економічну ситуацію в країні. Проте ми з вами достойно пройшли цей період випробувань і здобутків, закріплення нових позитивних тенденцій у розвитку профспілки. Ми довели собі і не тільки, що саме у солідарності та згуртованості — наша сила.

Цілеспрямовані, наполегливі, ініціативні й виважені дії профцентру та організаційних ланок на місцях у 2009 році зробили ще більш конструктивною, системною і прагматичною партнерську співпрацю з багатьма гілками влади, урядом, профільними міністерствами та керівниками підприємств і організацій, де є наші профспілкові структури.

Більш повне порозуміння і довіра між сторонами — це, можна сказати, стало знаковим спільним надбанням прожитого року. Активна, відкрита і відповідальна позиція профспілки у веденні конкретного та результативного партнерського діалогу зберегла основні норми соціально-економічного і трудового захисту: робочу зайнятість та працездатність людей і трудових колективів, першочерговість виплати заробітної плати, утримання її розмірів, а почасти і збільшення, порівняно з 2008 роком, забезпеченість працівників належними умовами праці та виробничого побуту, організованим санаторно-курортним обслуговуванням та відпочинком дорослих спілчан і їхніх дітей. Усе це дає впевненість у тому, що захисний потенціал профспілки був і є ефективним. Не спаде він і в 2010 році, що також обіцяє бути нелегким. Бо разом, ще раз підкреслю, покладаючись на наше щире прагнення і вміння працювати, ми переборемо труднощі.

Ми завжди свідомі свого гуманного, спілчанського покликання — підтримувати добробут, моральний дух наших ветеранів.

Дозвольте, шановні друзі, висловити глибоку подяку нашій багатотисячній профспілковій громаді, профпрацівникам і численним активістам та організаціям молоді первинок за єдність помислів і справ в інтересах кожного співспілчанина, в ім'я зміцнення своєї Атомпрофспілки.

Від усієї душі бажаю всім мирного, щедрого на здоров'я, гармонію у взаємовідносинах та достаток Нового року. Хай упродовж дванадцяти місяців красніє доля, як калина у лузі. Нехай будуть поруч добрі, вірні друзі. Нехай щастя, як дощ омиває. Нехай радість завжди зустрічає!

З повагою
Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України **Валерій МАТОВ**

Шановні колеги!

Від щирого серця вітаю вас із всенародно улюбленими святами — Новим Роком та Різдвом Христовим!

Зичу вам міцного здоров'я, благополуччя та невичерпного душевного підйому, а також щирої любові та щастя в особистому житті! Бажаю кожній вашій родині миру, спокою та злагоди.

Нехай ці свята будуть для вас по-справжньому веселими та радісними! Хай тепло і щастя панують у ваших домівках протягом усього наступного року!

З повагою
Президент ДП НАЕК «Енергоатом» **Юрій НЕДАШКОВСЬКИЙ**

АЕС УКРАЇНИ: МАЙБУТНЄ ТВОРИТИ МОЛОДИМ

ИЩИ СВОЮ ЗВЕЗДУ!

Светлана САЛЬНИКОВА

О конкурсе профессионального мастерства среди работников НАЭК «Энергоатом», который проходил на площадке Южно-Украинской атомной станции в минувшем году, наша газета уже писала. Узнали читатели об условиях соревнований, организационных моментах, делегациях-участниках, а главное — о том, что из восьми победителей наивысшей оценки удостоилось пятеро молодых атомщиков Южно-Украинской атомной станции. Без сомнения, коллектив, который «вырастил» и подготовил победителя, имеет теперь своего героя и гордится этим. А наша газета имеет замечательную возможность объединить «Лучших работников по профессии» в одну звездную команду!

Михаил КОСТЮЧЕНКО

«Наш Миша»

Так говорят об инженере по охране труда цеха тепловой автоматики и измерений Михаиле Костюченко его коллеги по работе. А как они болели за него во время конкурса профмастерства! О такой поддержке коллектива можно только мечтать. Молодой инженер Михаил Костюченко за короткое время сумел завоевать авторитет в цехе, как говорится, не «за красивые глаза». Четыре года назад, по окончании Севастопольского Национального университета ядерной энергии и промышленности, Михаил начал свою трудовую деятельность на ЮУАЭС электрослесарем на участке контрольно-измерительных приборов.

(Окончание на 2-й стр.)

ПИТАННЯ МОЛОДИМ СПІЛЧАНАМ З НАГОДИ НОВОГО РОКУ

Накануне Нового года состоялась отчетно-выборная конференция организации молодежи Восточной объединенной организации профсоюза (информация об этом будет напечатана в «АУ». — Прим. ред.). Воспользовавшись этим моментом, корреспонденты газеты поинтересовались у некоторых участников конференции:

Чем им запомнился 2009 год? Чего хотят они пожелать друзьям, родным и коллегам?

Андрей КОЛЕСНИКОВ, горный нормировщик Ингульской шахты:

— В 2009 году на нашу шахту пришло два новых самосвала. Было интересно посмотреть, как вводится в эксплуатацию новая техника. Хочется, чтобы она поступала к нам почаще.

Поздравляю коллег с праздником и желаю, чтобы количество спусков в шахту равнялось количеству подъемов.

Евгения МИРОНОВА, поверхностный стволовой Смолинской шахты:

— Выбирая себе профессию, я продолжила нашу трудовую династию. Моя бабушка работала поверхностным стволовым, прабабушка после войны трудилась на угольной шахте в Горловке наравне с мужчинами.

Отец и муж — тоже горняки. Уходящий год был для меня удачным и оставил много положительных эмоций. Хочется, чтобы следующий был не хуже и принес здоровье родным и близким.

Коллегам желаю удачи, радости, побольше улыбаться!

Алла КОЗАК, поверхностный стволовой Ингульской шахты:

— В новом году надеюсь только на лучшее, хочется стабильности. Праздник по традиции будем отмечать в кругу семьи. Одним из ярких событий уходящего года для меня был переход на новую работу. Коллектив меня хорошо принял. Желаю всем успехов в Новом году!

Григорий ГОРДИЕНКО, экономист по планированию автотранспорта Смолинской шахты:

— В 2009 году я получил диплом бакалавра по специальности «экономика предприятия», успешно поступил в магистратуру, сейчас продолжаю учебу.

То, что я устроился работать по специальности, безусловно, было одним из самых позитивных моментов в году. От работы получаю удовольствие, она мне интересна.

(Окончание на 3-й стр.)

СТОЛІТНІЙ СПІВСПІЛЧАНИН

Жизненная позиция ветерана — активность

Накануне 100-летнего юбилея ветерана труда ГП «Восточный горно-обогатительный комбинат» Александра Гавриловича Исака корреспонденты газеты напросились к нему в гости. В ожидании прихода журналиста и фотокора Александр Гаврилович сидел за письменным столом, читая газету. Дочь, Людмила Александровна, смеется: «Гоняю отца за эти чтения. Все свободное время посвящает политике. Читает, анализирует, сравнивает». А ведь сравнить есть с чем. Александр Гаврилович больше двух часов интересно и подробно рассказывал о своей жизни. Как много испытал на своем веку, как много повидал.

«ВИ ДЛЯ НАС БУЛИ НЕ НАЧАЛЬНИКОМ, А БАТЬКОМ»

— Александр Гаврилович, признайтесь, что способствовало достижению такого достопочтенного возраста?

— Думаю, этому способствовала наследственность и образ жизни. Мои сестры тоже долгожительницы. Софии не стало в 95 лет. До последнего ходила, общалась. Я часто навещал ее, разговаривали часами. После одного такого визита легла спать и больше не проснулась. Вот так легко ушла из жизни. Моей младшей сестренке Евдокии сейчас 93. Дай Бог ей здоровья дожить до моего возраста! Это же так интересно — жить.

— Вы говорили об образе жизни. Что имели в виду?

— Питание. Я ем все. Но домашнего приготовления. Утром обязательно полтарелочки супчика. Мы ведь раньше в своем доме жили. Овощи, фрукты выращивали. Мой яблоневый сад был семейной гордостью. Целый подвал выстроили для хранения ящиков с урожаем различных сортов яблок. Коллег угощал, раздавал килограммами. А еще у нас кролики были, очень диетическое мясо. Мы даже готовили его в собственной коптильне.

Людмила Александровна отцом не нахвалится:

— Он же все умеет делать! Убирать, стирать, гладить, готовить. Борщ у отца — самый вкусный в мире. Как говорит моя внучка: «Дедушкин знак качества». Капусту шинковать и квасить до сих пор не доверяет никому. Не зря считается, что левши — талантливые люди.

— Александр Гаврилович — левша?

— Да, только писать и есть научился правой.

— А как насчет рюмочки для аппетита?

— Аппетит у меня хороший, — улыбается Александр Гаврилович, — и рюмочка для этого не нужна. К алкоголю абсолютно равнодушен. На праздничных застольях мог за весь вечер грамм 50 выпить. А так, чтобы каждый день — никогда.

(Окончание на 5-й стр.)

У ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ

Внесено зміни до Статуту Атомпрофспілки

Зважаючи на рішення Статутної комісії Атомпрофспілки про внесення змін до Статуту Атомпрофспілки та результати персонального опитування, Центральний комітет Профспілки своєю постановою від 15 грудня 2009 року №Пл-6-1 затвердив зміни до Статуту Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України та виклав п. 5.30 у такій редакції:

«5.30. Вибори профспілкових органів (профгрупорга, профбюро, цехового комітету, профкому виробництва, комплексу, дільниці, профорганізатора та профспілкових комітетів) у первинних профспілкових організаціях та об'єднаних організаціях профспілки проводяться не менше одного разу на п'ять років».

Відповідні зміни внесено до «Інструкції про проведення звітів і виборів у Профспілці працівників атомної енергетики та промисловості України».

Довідково: *до внесення змін пункт 5.30 Статуту Атомпрофспілки трактувався так:*

5.30 Вибори профспілкових органів проводяться:

5.30.1 профгрупорга, профбюро, цехового комітету, профкому виробництва, комплексу, дільниці, профорганізатора та профспілкових комітетів профорганізацій, які налічують менше 700 членів Профспілки, — не менше одного разу на три (два) роки;

профгрупорга, профбюро, цехового комітету, профкому виробництва, комплексу, дільниці, профорганізатора та профспілкових комітетів профорганізацій, які налічують більше 700 членів профспілки, — не менше одного разу на п'ять років.

У ПРЕЗИДІЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

Атестацію робочих місць — під контроль профспілок

З метою активізації роботи профспілкових організацій щодо гарантування здорових і безпечних умов праці, усунення порушень вимог законодавства, відповідно до постанови Президії ФПУ від 24.11.2009 року №П-36-3, оголошено проведення в 2010—2011 роках колективної Акції ФПУ під гаслом: «Атестацію робочих місць — під контроль профспілок».

Президія ФПУ зазначає, що проведення атестації робочих місць за умовами праці на багатьох підприємствах, в організаціях та установах супроводжується значними порушеннями вимог нормативних актів, а саме: недотримання встановлених строків проведення атестації, неповний облік робочих місць, де повинна проводитись атестація, не повною мірою виконання методичних рекомендацій стосовно проведення атестації щодо визначення шкідливих і небезпечних виробничих факторів.

Часто атестація проводиться формально, без інструментальних замірів на робочих місцях, з використанням даних багаторічної давнини. На кожному четвертому підприємстві атестація не проводилася по 6, 8 і більше років при встановленому обов'язковому терміні 5 років.

Наявні недоліки у проведенні атестації робочих місць за умовами праці, а особливо — ухилення роботодавців від проведення атестації, вкрай негативно впливають на забезпечення працівників пільгами і компенсаціями за роботу в несприятливих умовах; встановлення скороченого робочого часу та надання додаткової відпустки, призначення доплат і надбавок до заробітної плати, безоплатне забезпечення молоком і лікувально-профілактичним харчуванням, а також підтвердження права працівників на пенсійне забезпечення за віком на пільгових умовах.

Для організаційно-методичного і технічного забезпечення вищевказаної Акції створено Координаційну раду у складі членів Президії ФПУ, представників Підприємства «Центр незалежних експертиз з охорони праці ФПУ» та апарату ФПУ.

До 1 січня 2010 року буде затверджено план заходів про забезпечення Акції і доведення його до членських організацій ФПУ, територіальних і первинних організацій профспілок.

Профспілковим організаціям усіх рівнів запропоновано вивчити стан проведення атестації робочих місць на кожному підприємстві, в організації, установі, внести пропозиції щодо внесення до колективних договорів, регіональних і галузевих угод положень, спрямованих на виявлення шкідливих і небезпечних факторів на робочих місцях, вжиття заходів для їх усунення або зменшення, забезпечення працівників належними пільгами і компенсаціями на основі результатів атестації робочих місць.

АЕС УКРАЇНИ: МАЙБУТНЄ ТВОРИТИ МОЛОДИМ

ИЩИ СВОЮ ЗВЕЗДУ!

Сергей БАС справа

Юрий ЧАБАН

Александр РОМАНЮК слева

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Неисчерпаемая энергия, как одно из отличий молодого работника, проявляла себя и в упорном освоении профессии, и в общественной жизни. За обязанности физорга цеха, как и за всякое порученное дело, он взялся со всей ответственностью. Будучи еще и капитаном баскетбольной команды Южно-Украинской атомной станции, он активно отстаивает честь предприятия на межстанционных соревнованиях и спартакиадах Атомпрофсоюза. Будучи членом Совета организации молодежи первичной профорганизации ЮУАЭС, и тут в первых рядах, Михаил — капитан команды КВН Южно-Украинской атомной станции. Складывается впечатление, что для этого молодого человека нет ничего второстепенного — главное все, за что он берется.

На должности инженера по охране труда Михаил Костюченко чуть меньше года, но его уже сейчас можно назвать специалистом достаточно высокого класса. Доказательством этому стало призовое место в конкурсе профессионального мастерства и звание «Лучший по профессии».

Потенциал настоящего мастерства

«Главное — не растерять-ся!», — одно из последних наставлений перед конкурсом, которые давал слесарю-ремонтнику внутреннего сантехнического оборудования контролирующей зоны цеха теплоснабжения и подземных коммуникаций Александру Романюку его мастер Сергей Лесик. А то, что Саша в технологии разбирается на «отлично» и в любой момент может проконсультировать, помочь, коллеги знают не понаслышке. Случается, что к его мнению прислушиваются даже более опытные работники. В коллективе искренне поздравляли Сашу с призовым местом в конкурсе профессионального мастерства и теперь гордятся тем, что и у них есть свой «герой». Александр Романюк — член добровольной пожарной дружины цеха.

Доверяет ему коллектив

Кому довелось быть непосредственным свидетелем выполнения задания слесарем по ремонту автомобилей автохозяйства Юрием Чабаном на конкурсе профмастерства, тот подтвердит, что так виртуозно работать может только настоящий профессионал. И причина тут, собственно, даже не в наличии у него двух высших технических образований, а в творческом отношении к делу. Казалось бы, что удивительного может быть в замене передних тормозных колодок автомобиля? Но, глядя на работу этого молодого слесаря, складывается впечатление, что как инструменты, так и механизмы подчинены ему полностью.

Юру в автотранспортном хозяйстве Южно-Украинской АЭС называют перспективным. Он не просто добросовестно выполняет порученное дело, но и старается рационализировать процесс, внести что-то новое. Неудивительно, что за советом к этому смекалистому автослесарю иногда идут и те, кто имеет достаточно высокий профессиональный опыт. Начальник авторемонтной мастерской АТХ Виктор Головченко говорит, что ни на минуту не сомневался в том, что его подопечный достоин исключительно наивысшей оценки, и очень гордится, что не ошибся в нем. Отстаивает Юрий Чабан честь своего подразделения не только в профессиональных соревнованиях, но и на волейбольных и баскетбольных площадках.

Работа на результат

К участию в конкурсе профессионального мастерства слесаря по ремонту парогазотурбинного оборудования турбинного цеха Сергея Баса готовили всем коллективом. Мастер по ремонту парогазотурбинного оборудования Виктор Покора говорит, что верил в победу своего подопечного, потому как видел: упорства, огромного желания постичь что-то новое, требовательности к себе Сереже не занимать. Об этом говорит уже и тот факт, что, придя в 1994 году после окончания профессионально-технического училища в цех слесарем 2-го разряда, через полгода получил 3-й. Да и теперешний, 6-й разряд, молодой работник вполне заслужил, считают коллеги, ведь, они все эти годы были свидетелями того, как он упорно добивался всего сам, без чьих-либо протекций. Сергей никогда не стоит в стороне от производственных проблем — активно участвует в обсуждении, вносит предложения. Отпраздновав в ноябре минувшего года свое 33-летие и, как говорится, вступив в «возраст Христа», Сергей Бас заслуженно может причислить себя к категории наставников — теперь и ему предстоит принимать участие в подготовке следующего участника конкурса по профессии «слесарь по ремонту реакторно-турбинного оборудования». Серьезность и уравновешенность в работе нисколько не мешает Сергею быть «душой компании» на отдыхе, организовывать коллектив на любое мероприятие.

Последовательность — путь к совершенству

Единственной представительницей прекрасной половины человечества среди мужской команды победителей стала маляр ремонтно-строительного цеха Светлана Сальникова. Несмотря на то, что работает она на ЮУАЭС всего третий год, успела заслужить авторитет у коллег. Старший мастер отделочного участка Анатолий Гопкол говорит про нее так: «Молодая, но самостоятельная! Не только ответственно относится к порученному делу, но и прислушивается к советам старших коллег, анализирует, а потом для себя делает выводы». Наверное, такая последовательность, умение анализировать и систематизировать детали помогли Светлане не просто справиться с заданием, но и получить за его выполнение наивысший балл.

Оксана МИСЮКЕВИЧ
Фото А. ЗАПОЛЬСКОГО

Право стать работником ЗАЭС принадлежит лучшим

На Запорожской атомной станции сложилась хорошая традиция — накануне Дня энергетика проводить встречу администрации предприятия с молодыми специалистами — выпускниками вузов, которым в этом году посчастливилось пополнить многотысячный коллектив энергетиков. Стоит отметить: свое счастье молодые специалисты ковали сами — старательным трудом во время учебы в вузе и на протяжении производственной практики, ведь не секрет, что право стать работником Запорожской АЭС принадлежит лучшим.

Вероятно, за несколько месяцев работы на крупнейшей в Европе АЭС молодежь и сама поняла, а генеральный директор Вячеслав Тищенко подчеркнул, что в энергетике учатся всю жизнь, поэтому учебу в вузе можно причислить к хорошему началу, позволяющему перейти к следующему этапу — трудовой деятельности — процессу созидающему, создающему блага, приносящему свой личный вклад в общую копилку.

Такие встречи трогают своей открытостью, искренностью, дружелюбием. Глядя на молодые лица, невольно возвращаешься в прожитое, вспоминаешь и себя молодым, начинающим долгий трудовой путь. Шутя, Вячеслав Алексеевич перенесся в годы своей молодости. Он тоже после окончания Одесского политеха был молодым специалистом, на практике прошел великолепную школу приобретения профессиональных знаний, опыта, мастерства.

А вы знаете, что труд в энергетике требует полной отдачи, если хотите, самоотверженности? Что результат работы атомной станции зависит от каждого? С такими вопросами генеральный директор обращался к молодым людям, чтобы в процессе открытого, доверительного диалога определиться с их взглядами, настроем, чаяниями.

Примечательно, что в своих ответах молодые специалисты высказали уверенность правильности выбора своей профессии. Заверили, что готовы нарабатывать практический опыт, благодарны за помощь, которая им оказывается наставниками и руководством подразделений, и мечтают о достройке энергоблоков, чтобы повторить трудовой подвиг своих отцов.

В заключение встречи генеральный директор Вячеслав Тищенко, а также заместитель генерального директора по кадрам и социальному развитию — директор человеческих ресурсов Александр Кривцов, председатель профсоюзного комитета Николай Захаров, заместитель главного инженера по технологии и режимам эксплуатации АЭС Федор Красногоров, начальник управления кадров Владимир Черноляхов и другие поздравили молодых специалистов с началом трудовой деятельности, вручили им именные сертификаты, брошюру о Запорожской АЭС и цветы.

Юлия ТКАЧУК

АТОМНО-ЕНЕРГЕТИЧНІ НОВИНИ

Украина будет производить ядерное топливо

Открытые торги, проведенные Государственным комитетом ядерного регулирования Украины, 14 октября 2009 года завершены с определением победителя. Работы по выполнению научно-исследовательской работы по анализу отечественного и международного опыта и разработку требований относительно обеспечения безопасности объекта по производству ядерного топлива по договору, который заключен 12 ноября 2009 года, будет проводить ГП «Государственный научно-технический центр ядерной и радиационной безопасности». Как сообщает Protorgi.Info, исследование стоит 89 тысяч гривен.

В настоящее время потребности атомной энергетики Украины удовлетворяются за счет отечественного урана лишь на 30%. **Поэтому одной из важнейших задач урановой промышленности Украины является увеличение производства концентрата естественного урана до, как минимум, полного обеспечения нужд отечественных АЭС.**

На территории Украины находится одна из самых больших в мире уранорудных провинций. При довольно низком содержании урана в рудах месторождения Украины имеют ряд особенностей, которые обеспечивают конкурентную способность произведенного уранового концентрата. **Доказанные запасы естественного урана в Украине позволяют обеспечить нужды действующих АЭС более чем на сто лет, а в случае перехода на использование реакторных установок на быстрых нейтронах потенциал отечественных урановых запасов увеличится в 60—70 раз.**

На Дністровській ГАЕС запустили перший гідроагрегат

На Дністровській ГАЕС запустили перший гідроагрегат. Щоб завершити роботи вчасно, Кабмін збільшив фінансування проекту на 100 мільйонів гривень — з майже 300 до 400 мільйонів гривень. Отже, як і обіцяли в уряді, станція запрацювала у грудні цього року. За проектом перша черга найбільшої в Європі ГАЕС складатиметься з трьох агрегатів, наступний з яких планують запустити у 2011 році. Всього на об'єкті мають запрацювати сім гідроагрегатів, зведення яких коштуватиме близько мільярда доларів. Зазначимо, Дністровська ГАЕС, будівництво якої триває близько 20 років, призначена для зняття пікових навантажень з вітчизняної енергосистеми, насамперед з атомних електростанцій.

НКРЭ увеличила энерготариф «Энергоатома»

Национальная комиссия регулирования электроэнергетики (НКРЭ) Украины увеличила тариф госпредприятия НАЭК «Энергоатом» на отпуск электроэнергии на 13,3% — до 15,83 коп. за 1 кВт/ч.

Соответствующее решение о повышении тарифа с 1 января 2010 года комиссия приняла на заседании 30 декабря. НКРЭ учла в тарифе Компании расходы за закупку свежего ядерного топлива с учетом затрат по поставкам альтернативного топлива компании Westinghouse (США), а также рост затрат по фонду оплаты труда.

Кроме того, НКРЭ учла в тарифе НАЭК сбор за загрязнения окружающей среды в объеме 657 млн. грн. и социальную компенсацию риска населения, которое проживает в 30-километровой зоне вокруг АЭС в размере 1% от валовой выручки.

Прогноз отпуска электроэнергии атомными станциями Компании в 2010 году составит 81,583 млрд. кВт/ч, а объем выработки около 87 млрд. кВт/ч.

ЗАСЛУЖЕНІ НАГОРОДИ ДО ДНЯ ЕНЕРГЕТИКА

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ № 1076/2009
Про нагородження працівників енергетичної галузі
(витяг)

За значний особистий внесок у розвиток вітчизняного електроенергетичного комплексу, високий професіоналізм та з нагоди Дня енергетика постановляю:

Нагородити орденом «За заслуги» III ступеня

КРАСІНА Леоніда Миколайовича — слюсаря відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Нагородити медаллю «За працю і звитягу»

БЕЯ Євгенія Івановича — начальника цеху відокремленого підрозділу «Хмельницька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»;

СТАСЕВИЧА Сергія Павловича — електрозварника відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»;

ФАНИШЕВА Ігоря Станіславовича — начальника цеху відокремленого підрозділу «Южно-Українська АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», Миколаївська область.

Присвоїти почесні звання:
«ЗАСЛУЖЕНИЙ ЕНЕРГЕТИК УКРАЇНИ»

КУЛЬБАКОВУ Валерію Віталійовичу — заступникові начальника цеху відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»;

МОРОКУ Миколі Павловичу — начальникові лабораторії відокремленого підрозділу «Хмельницька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»;

ПАНАЩЕНКУ Миколі Сергійовичу — генеральному директорові відокремленого підрозділу «Хмельницька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»;

ПОДУШЦІ Михайлу Миколайовичу — заступникові головного інженера з ремонту — керівнику енергоремонтного підрозділу відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Президент України Віктор ЮЩЕНКО
18 грудня 2009 року

***

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у забезпечення функціонування атомної енергетики України та з нагоди професійної свята Дня енергетика, відповідно до наказу міністра палива та енергетики України Юрія Продана від 7 грудня 2009 року №219-к/з, нагороджено працівників державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»:

Знаком «Почесний енергетик України»:

ПУСТОВОЙТА Василя Івановича — начальника цеху з ремонту і технічного обслуговування систем вентиляції та кондиціонування повітря енергоремонтного підрозділу відокремленого підрозділу «Южно-Українська АЕС»;

СЕЛЯНІНОВА Сергія Віталійовича — начальника зміни атомної електростанції служби головного диспетчера відокремленого підрозділу «Рівненська АЕС»;

ЦВЕЛІХ Ірину Веніамінівну — заступника головного бухгалтера (з обліку фінансово-господарських операцій);

Знаком «Відмінник енергетики України»:

АРХИПЕНКА Олександра Васильовича — головного фахівця–керівника служби головних фахівців департаменту експлуатації виконавчої дирекції з виробництва;

ГІРСЬКОГО Олексія Володимировича — заступника начальника цеху з експлуатації гідротехнічних споруд Каскаду ГЕС-ГАЕС відокремленого підрозділу «Южно-Українська АЕС»;

КАЛІНІЧЕНКА Сергія Миколайовича — головного спеціаліста з атомних електростанцій–начальника відділу з управління ресурсом і модернізації обладнання енергоблоків служби управління ресурсом та модернізації відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС»;

КОРЕНЮКА Геннадія Івановича — старшого оператора реакторного цеху №2 відокремленого підрозділу «Южно-Українська АЕС»;

ТУРЧЕНКА Сергія Володимировича — заступника головного інженера–головного технолога з ремонту енергоблоків відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС».

Грамотою Міністерства палива та енергетики України

відзначено 5 працівників ВП «Хмельницька АЕС», 5 — ВП «Южно-Українська АЕС», 5 — ВП «Рівненська АЕС», 7 — ВП «Запорізька АЕС, по 1 працівнику — ВП «Атомпроектінжиніринг», ВП «Науково-технічний центр», ВП «Аварійно-технічний центр» і 2 працівники ВП «Атомремонтсервіс».

***

За сумлінну працю, високий професіоналізм, добросовісне ставлення до виконання службових обов'язків, значний особистий внесок у розвиток і функціонування атомної енергетики України та з нагоди Дня енергетика, відповідно до наказу президента ДП НАЕК «Енергоатом» Юрія Недашковського від 5 грудня 2009 року №724-к, нагороджено:

Нагрудним знаком «Заслужений працівник атомної енергетики ДП НАЕК «Енергоатом»:

ВП «Запорізька АЕС»

СІНІЦИНА Анатолія Васильовича — начальника зміни атомної електростанції служби головного диспетчера;

ВП «Рівненська АЕС»

СОЛОВ'Я Михайла Григоровича — інженера-технолога II категорії цеху підготовки виробництва енергоремонтного підрозділу;

ВП «Южно-Українська АЕС»

МАЗУРЕНКА Володимира Андрійовича — заступника начальника електричного цеху з ремонту устаткування;

Нагрудним знаком «Почесний працівник атомної енергетики ДП НАЕК «Енергоатом»:

ВП «Запорізька АЕС»

ВАЛЄЄВА Володимира Кадировича — головного інспектора;

ГОРОЗА Миколу Івановича — начальника електричного цеху–головного електрика;

РЯБОВА Володимира Ігоровича — заступника начальника електричного цеху–заступника головного електрика з релейного захисту, автоматики та вимірювань;

ВП «Рівненська АЕС»

ЦИГАНКОВА Валерія Григоровича — начальника дільниці цеху теплової автоматики та вимірювань;

ВП «Хмельницька АЕС»

ОМЕЛЬЧУКА Олександра Володимировича — заступника головного інженера з ремонту тепломеханічного устаткування енергоремонтного підрозділу.

Нагрудним знаком «Відмінник атомної енергетики ДП НАЕК «Енергоатом»:

нагороджено 10 працівників ВП «Запорізька АЕС», 1 — ВП «Рівненська АЕС», 2 — ВП «Хмельницька АЕС», 3 — ВП «Южно-Українська АЕС», 1 — ВП «Атомремонтсервіс» та 1 працівник ВП «Аварійно-технічний центр».

Відзнакою «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України» ДП НАЕК «Енергоатом»:

нагороджено 4 працівники ВП «Запорізька АЕС», 2 — ВП «Рівненська АЕС», 1 — ВП «Хмельницька АЕС», 4 — ВП «Южно-Українська АЕС», 1 — ВП «Атомремонтсервіс» та 3 працівники ВП «Атоменергомаш».

Почесною грамотою ДП НАЕК «Енергоатом»:

нагороджено 17 працівників ВП «Запорізька АЕС», 3 — ВП «Рівненська АЕС», 10 — ВП «Хмельницька АЕС», 4 — ВП «Южно-Українська АЕС», 1 — ВП «Атомремонтсервіс», 6 — ВП «Атоменергомаш», 1 — ВП «Аварійно-технічний центр», 2 — ВП «Науково-технічний центр», 1 — ВП «Атомкомплект», 2 — ВП «Управління справами», 2 — ВП «Атомпроектінжиніринг» та 1 працівник — ВП «Складське господарство».

Грамотою ДП НАЕК «Енергоатом»:

нагороджено 15 працівників ВП «Запорізька АЕС», 5 — ВП «Рівненська АЕС», 10 — ВП «Хмельницька АЕС», 5 — ВП «Южно-Українська АЕС», 1 — ВП «Атомремонтсервіс», 4 — ВП «Атоменергомаш», 1 — ВП «Аварійно-технічний центр», 1 — ВП «Науково-технічний центр», 1 — ВП «Атомкомплект», 3 — ВП «Атомпроектінжиніринг», 1 — ВП «Управління справами», 2 — ВП «Складське господарство» та 1 працівник ВП «Донузлавська ВЕС».

Листом подяки ДП НАЕК «Енергоатом»:

нагороджено 8 працівників ВП «Запорізька АЕС», 6 — ВП «Рівненська АЕС», 10 — ВП «Хмельницька АЕС», 6 — ВП «Южно-Українська АЕС», 2 — ВП «Атомремонтсервіс», 5 — ВП «Атоменергомаш», 1 — ВП «Аварійно-технічний центр», 1 — ВП «Науково-технічний центр», 2 — ВП «Атомпроектінжиніринг», 4 — ВП «Управління справами», 2 — ВП «Складське господарство» та 1 працівник ВП «Донузлавська ВЕС».

Нагороджено працівників ДП НАЕК «Енергоатом»:
Нагрудним знаком «Заслужений працівник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом»:

ВАРБАНЦЯ Анатолія Миколайовича — начальника відділу нагляду за радіаційною безпекою та екологією департаменту з відомчого нагляду Дирекції з нагляду за безпекою.

Нагрудним знаком «Почесний працівник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом»:

РАСПОПІНА Георгія Миколайовича — директора департаменту поводження з ядерним паливом та радіоактивними відходами дирекції з виробництва Виконавчої дирекції з виробництва.

Нагрудним знаком «Відмінник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом» — 8 працівників, **Відзнакою «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України» ДП НАЕК «Енергоатом»** — 4, **Почесною грамотою ДП НАЕК «Енергоатом»** — 12, **Грамотою ДП НАЕК «Енергоатом»** — 3 та **Листом подяки ДП НАЕК «Енергоатом»** — 9 працівників.

ПИТАННЯ МОЛОДИМ СПІЛЧАНАМ З НАГОДИ НОВОГО РОКУ

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

В новом году хочу успешно закончить учебу, стать хорошим специалистом, применяя свои знания на практике. Кроме того, планирую получить второе высшее образование по специальности «автомобили и автотранспортное хозяйство».

Коллегам желаю хороших взаимоотношений в коллективе и с начальством, а также безаварийной работы.

Валерий МЕЛЬНИК, заместитель начальника участка №12 Ингульской шахты:

— В 2009 году было много ярких событий. Запомнились походы, в которые мы ходили вместе с друзьями. Побывали в Крыму, а в новом году хотим поехать в Карпаты, походить по заснеженным хребтам, покататься на лыжах.

Желаю своим родным здоровья, благополучия, а коллегам — профессионального самосовершенствования, карьерного роста, повышения зарплаты. А главное — всем крепкого здоровья!

Александр БОЙЧУК, машинист конвейера Смолинской шахты:

— В новом году хотелось бы достичь успехов в профессиональной деятельности, поступить учиться, а также больше принимать участие в общественной работе, используя имеющийся опыт.

Желаю коллегам счастья, удачи и терпения.

Сергей ГОЛОТА, председатель Организации молодежи Атомпрофсоюза (г. Киев):

— 2009 год прошел не так уж плохо, как сразу ожидалось. Вообще, главное — как ты себя настроишь. Если верить в лучшее, то все будет хорошо.

Приятно, что все мероприятия, запланированные в рамках Организации молодежи Атомпрофсоюза, состоялись. Причем прошли на высоком уровне. Наша команда, победившая в конкурсе КВН, отправилась в Россию, в Санкт-Петербург, и там заняла почетное второе место в конкурсе. Это является хорошим показателем, ведь в прошлые годы наша команда даже не входила в пятерку лучших.

Хочу поздравить всех с наступающим Новым годом и Рождеством Христовым, пожелать веры в себя, никогда не терять надежды, оптимизма, любить и быть любимыми!

Анастасия МАСЛЯКОВА, инженер сметно-экономического отдела УкрНИПИИпромтехнологии:

— В 2009 году я вместе с друзьями побывала в походе в Крыму. Купалась в море в апреле! Летом отдыхала в Коктебеле. Ярким событием года стала для меня поездка на молодежный форум Атомпрофсоюза.

В следующем году хотелось бы прыгнуть с парашютом, поиграть в пейнтбол, отправиться с друзьями в автобусный тур по Европе и еще, опять таки, сходить в поход.

Желаю всем оптимизма, жизнерадостного настроения, друзей, общения, профессионального роста, успехов в труде и семейного благополучия!

Дмитрий Мищук, инженер по горным работам проектного отдела ГП «ВостГОК»:

— Об уходящем годе можно рассказывать много и хорошего и плохого. Но хочется говорить о хорошем. Начнем с трудовой деятельности. Есть работа, есть над чем работать. С возвращением Новоконстантиновки в состав комбината работы добавилось. Что касается моей общественной деятельности, то хочу отметить, молодежь на комбинате очень активная, всегда поддерживает начинания. Команда нашей организации молодежи участвовала в спортивных и культурно-массовых мероприятиях Атомпрофсоюза. Сами проводили конкурсы, вечера досуга, интеллектуальные вечера.

В новом году всем желаю крепкого здоровья, коллегам — взаимопонимания и взаимовыручки.

Беседовала Елена БОРОВКОВА

НОВОРІЧНІ ВІТАННЯ

Иван НЕКЛЮДОВ, академик НАН Украины, академик–секретарь Отделения ядерной физики и энергетики Национальной академии наук Украины, генеральный директор национального научного центра «Харьковский физико-технический институт»:

— От имени коллектива Отделения хочу поздравить работников ГП НАЭК «Энергоатом», ЦК Атомпрофсоюза, редакцию газеты «Атомник України» с Новым, 2010-м годом! Наши коллективы связывает многолетнее творческое содружество и, надеюсь, в наступившем году оно будет плодотворно продолжено.

Минувший год был для Отделения особенно результативным. В ННЦ ХФТИ сделано открытие мирового значения. Нашими сотрудниками получен «фотопортрет» внутренней структуры атома. Другая группа ученых физиков-теоретиков Института удостоена государственной премии Украины за 2009 год за цикл работ по суперсимметрии и супергравитации. И, наконец, ученые Отделения, в частности Института ядерной физики Национальной академии наук Украины и нашего Центра, получили весьма интересные результаты первых экспериментов на большом адронном коллайдере в Центре. Эти достижения позволяют нам надеяться на новые интересные результаты в наступившем 2010 году.

РОБИ ДОБРО — ДОБРОМ І ОЗОВЕТЬСЯ

ЮУАЕС: серця, відкриті дітям

Цього разу досить незвичною була фабула спільного рішення адміністрації і профкому ВП «Южно-Українська АЕС»: «у зв'язку із задоволенням судового позову ВП ЮУАЕС, пред'явленого Маліцькому О.Г., про спростування недостовірних відомостей, опублікованих у газеті «Вечерний Николаев», що паплюжать ділову репутацію ДП НАЕК «Енергоатом», і відшкодуванням моральних збитків з Маліцького О.Г. у сумі 2625 грн. на виконання зобов'язання ВП ЮУАЕС про спрямування вказаних коштів як доброчинну допомогу Рацінській спеціалізованій загальноосвітній школі-інтернату Вознесенського району у разі стягнення з відповідача завданої моральної шкоди», — ухвалили переказати на рахунок школи-інтернату зазначеного розміру кошти.

— Ці 2625 гривень суд майже два роки «висмоктував» із жителя м. Миколаєва, що публічно обливав брудом ЮУАЕС, а в її особі трудовий колектив, без жодних на це підстав і доказів, — зауважує у розмові з кореспондентом газети голова Южноукраїнської об'єднаної організації профспілки Володимир Лещотний. — Ми хотіли покарати автора надрукованих фальсифікацій на 100 тисяч гривень, але суд, зважаючи на його фінансову неспроможність, визначив саме таку суму. Коли вона остаточно була відшкодована відповідачем, ми, адміністрація і профком станції, вирішили передати ці гроші для потреб Рацінської школи-інтернату. Тут на державному утриманні перебувають 190 хлопчиків і дівчаток–сиріт, напівсиріт і діти з обмеженими фізичними можливостями. Багато років поспіль наша атомна станція, за ініціативою соціальних партнерів, шефствує над ними, допомагаємо матеріально, збираємо гроші. Серця наших атомників відкриті цим діточкам. Наприкінці 2009 року, за традицією, за пожертвувані працівниками АЕС кошти ми придбали вихованцям школи музичну апаратуру, привезли повний критий «ГАЗон» різноманітних речей та одягу і вручили разом з новорічними подарунками копію платіжки про перерахунок вищезгаданих коштів. Ось так зло газетного наклепника обернулося добром.

Микола ВАРЧИН

АТОМНІ НОВИНИ

● За 12 місяців АЕС перевиконали планове завдання з виробництва електроенергії. За оперативними даними, у січні–грудні 2009 року українські АЕС виробили 83,155 млрд. кВт/год. електроенергії, що становить 101,1% від планового завдання.

Частка АЕС у виробництві електроенергії в Україні становить 47,9%.

У грудні атомні електростанції ДП НАЕК «Енергоатом» виробили 7,712 млрд. кВт/год., що становить 98,5% від запланованого завдання.

З початку 2009 року коефіцієнт використання встановленої потужності становив 68,4%, у грудні — 74,7%.

У січні–грудні аварій та інцидентів, які класифікуються за Міжнародною шкалою ядерних подій (INES), на АЕС не було.

● 6 січня виповнилось 25 років від дня включення в мережу другого енергоблока Южно-Української АЕС.

Другий южно-український атомний енергоблок став результатом праці 13 тисяч людей – фахівців 12 проектних інститутів, 30 будівельно-монтажних і налагоджувальних організацій, більше 400 підприємств-постачальників.

ЕКСПЛУАТАЦІЙНА НАДІЙНІСТЬ АЕС

ГЛАСНОСТЬ — НАИЛУЧШЕЕ СРЕДСТВО

На снимке: Иван Михайлович ФОЛЬТОВ (второй справа) со своими соратниками — участниками ликвидации последствий аварии на ЧАЭС, г. Чернобыль

Наверное, впервые за много лет открыто, содержательно и гласно была освещена тема проверки и безопасности действующих отечественных атомных электростанций в выступлении первого вице-президента—технического директора ГП НАЭК «Энергоатом» Ивана Михайловича Фольтова на VII Международном форуме «Топливно-энергетический комплекс Украины: современность и будущее», состоявшемся в конце 2009 года. Мы вкратце остановимся на тех моментах доклада, которые интересуют более широкий круг читателей. Это — организация мероприятий, обеспечение надежной эксплуатации и модернизации АЭС страны.

— В данном случае речь пойдет о ключевом приоритете ГП НАЭК «Энергоатом» — безопасности атомных электростанций, работающих в нашей стране. Наша Компания создана постановлением Кабмина Украины от 17 октября 1996 года №1268. Сегодня она включает в себя четыре работающих АЭС и 10 обособленных подразделений, обеспечивающих выполнение вспомогательных функций для их работы. ГП НАЭК «Энергоатом» является государственным предприятием и находится в сфере управления центральных органов исполнительной власти — Министерства топлива и энергетики Украины.

Атомная энергетика занимает одно из ведущих мест в экономике страны. На протяжении последних пяти лет АЭС вырабатывали 50%, т.е. фактически половину потребляемой электроэнергии, в то же время имея лишь около четверти установленной мощности в общем балансе энергетики Украины. Сейчас в промышленной эксплуатации находится 13 энергоблоков ВВЭР-1000 и два энергоблока ВВЭР-440. К тому же, в этом году Компания пополнилась еще и Дон-Узлавской ветровой электростанцией с установленной мощностью 16 МВт.

Производство электроэнергии этими генерирующими источниками постоянно увеличивается. Только в прошлом году ими было выработано 89,8 млрд. кВт/час. электроэнергии. В связи с экономическим кризисом и снижением потребления электроэнергии производство электроэнергии АЭС снижено на 13% против объемов выработки уровня 2008 года. Поэтому ожидаемый объем производства электроэнергии атомными электростанциями в нынешнем году составит около 85,2 млрд. кВт/час. Коэффициент использования установленной мощности — основной параметр, характеризующий работоспособность АЭС, т.е. определяющий производство электроэнергии на блоках по отношению к тем потенциальным возможностям, на которые они рассчитаны, — составит всего 67%. Надо честно признать, что это, к сожалению, невысокий показатель, поскольку в 2004 году он достигал отметки 81,4%. Это в первую очередь связано с тем, что значительное количество электроэнергии оказалось невостребованной промышленными предприятиями. В связи с этим возникают диспетчерские ограничения, которые сказываются на производстве электроэнергии на АЭС.

Основные причины недовыработки электроэнергии в 2009 году: плановое проведение ремонтных работ; внеплановые остановы; ограничение несения нагрузки по техническому состоянию генераторов (отдельная тема разговора); наличие ограничений, связанных с пропускной способностью высоковольтных линий электропередач.

За последнее десятилетие эксплуатирующая организация выполнила значительный объем работ по оценке безопасности атомных электростанций. В результате этого были подготовлены отчеты по анализу безопасности. В них отображены результаты: вероятностного анализа безопасности, анализа проектных аварий и анализа запроектных аварий. Основной вклад по частоте повреждений активной зоны составляют малые течи первого контура — от 15 до 38%. Средние течи составляют от 10 до 38%. И наиболее существенный вклад составляют отказы системы аварийного охлаждения активной зоны (САОЗ) по общей причине. Результаты вероятностного анализа безопасности для пилотных энергоблоков АЭС показали, что эта величина должна быть не выше 1.10-4 на реактор в год. С учетом полученных результатов в отчетах по анализу безопасности на действующих АЭС в целях ликвидации дефицита безопасности выполнен значительный объем модернизационных работ, что в свою очередь позволит значительно повысить уровень их безопасности.

Уровень безопасности энергоблоков АЭС Украины был положительно оценен международными экспертами. В Национальном докладе Украины по соблюдению положений конвенвенций МАГАТЭ в Вене в 2008 году отмечено, что все показатели безопасности находятся на приемлемом уровне и имеют тенденцию к снижению. Благодаря внедренным мероприятиям по повышению безопасности количество нарушений с начала 2000 года снизилось вдвое и даже больше. В этом году количество нарушений находится на уровне аналогичного периода прошлого года. При этом значительно выросли производственные показатели ГП НАЭК «Энергоатом». По оценкам Всемирной ассоциации операторов атомных электростанций за период 2003—2008 годов можно увидеть, что наши украинские АЭС работают не хуже других АЭС, которые находятся под контролем этой ассоциации. Данные показатели лишь немного ниже, нежели на других АЭС в мире. По количеству аварийных остановов мы находимся на таком же уровне, как и другие атомные электростанции. Результаты оценки эксплуатационной безопасности АЭС Украины международными миссиями показывают, что уровень эксплуатационной безопасности является приемлемым и по ключевым направлениям соответствует международной практике. Наша энергетическая Компания широко использует существующий международный опыт по решению вопросов безопасности и уделяет большое внимание внедрению принципов культуры безопасности и самооценки безопасности, успешно внедряет передовые технологии и методики при выполнении углубленной оценки безопасности.

Мы имеем неплохие темпы снижения показателей нарушений на АЭС Украины, что не может не радовать. В этом году крупных нарушений не было. Зато появились такие, которые не учитывались новыми правилами. Поэтому их надо еще классифицировать. В первую очередь они связаны с послеремонтными испытаниями и другими. Но аварийная защита реактора срабатывает значительно реже, чем в предыдущие годы. Недопроизводство электроэнергии через нарушения в работе АЭС совсем незначительное. Имеют место и повторяющиеся нарушения. Тем не менее принимаются корректирующие меры для их исключения. Эти меры находятся под самым пристальным контролем администрации и технического руководства нашей Компании. Количество повторяющихся нарушений за последние годы также уменьшилось в несколько раз. Но в дальнейшем нам придется решать множество задач, чтобы эта положительная тенденция сохранилась и в будущем.

Особо следует обратить внимание на причины снижения уровней безопасности. А это в первую очередь связано со старением оборудования. Поэтому мы планово проводим его замену и модернизацию. И это дает соответственно положительный результат. Зато возросла часть нарушений, вызванная ошибками персонала, который, кстати, у нас подбирается и готовится очень тщательно. Хотя в общем число этих нарушений в нынешнем году меньше, но их доля в общей составляющей всех нарушений возросла. Процедуры по выполнению работ нарушений практически все отработаны и расписаны, а поэтому нарушений, связанных с процедурными упущениями у нас практически нет. Для экономии времени я не перечисляю конкретные нарушения, которые имели место в 2009 году. Тем более что их немного.

Для снижения количества нарушений условий безопасности в Компании принимаются следующие меры: усиление контроля со стороны руководящего персонала одной из АЭС при выполнении на ней ремонтных работ, проведении процедур технического обслуживания в соответствии с разработанной в ГП НАЭК «Энергоатом» программой мероприятий. Это касается и повышения качества документации. Ведь ремонтно-технологическая документация за такое долгое время эксплуатации, к сожалению, не вся сохранилась в наличии. В свое время об этом мало кто думал и надлежащим образом не позаботился. Поэтому недостающую документацию приходится восстанавливать.

Пришло время особое внимание уделить качеству подготовки ремонтного персонала и завершению строительства регионального центра подготовки ремонтного персонала. В данном случае речь идет о завершении строительства своего рода тренажера для ремонтников на Запорожской АЭС, где будут в реальных масштабах представлены фрагменты оборудования реакторного отделения АЭС. Стоить отметить, что

К теме

Как уже сообщал «АУ», в последнем квартале 2009 года в Украине, в г. Энергодар на базе Запорожской атомной электростанции под эгидой Национальной академии наук Украины и Российской академии наук был проведен второй совместный научно-технический семинар-совещание «Развитие атомной энергетики России и Украины — фактор устойчивого межгосударственного сотрудничества». В работе семинара приняли участие представители научно-исследовательских, проектно-конструкторских, производственных и учебных организаций и учреждений Украины и России.

По итогам докладов и их последующего обсуждения совместный семинар-совещание в принятом решении, в частности, отметил, что атомная энергетика Украины и России в условиях кризиса промышленного производства стабильно обеспечивает производство электроэнергии и по-прежнему остается одним из основных источников формирования доходной части бюджета стран. Строительство и эксплуатация каждой новой энергогенерирующей ядерной установки обеспечивает создание большого количества рабочих мест на длительный период.

Вместе с тем и в ядерной отрасли на данном этапе наблюдаются процессы, которые снижают эффективность деятельности атомного энергопромышленного комплекса и ставят под угрозу своевременное выполнение намеченных планов по модернизации существующих энергетических и производственных мощностей и по строительству новых. В настоящее время причиной этому является острый дефицит инвестиций и инерционный характер развития ядерной энергетики.

За прошедший период со времени проведения первого такого совместного семинара-совещания в Украине была утверждена Государственная целевая экономическая программа «Ядерное топливо Украины», которой одобрен вариант создания в Украине мощностей для производства ядерного топлива и его элементов путем кооперации с другими странами. Программа рассчитана на 2009—2013 годы, предусматривает увеличение производства концентрата природного урана до 1880 тонн в год, создание полного цикла циркониевого производства с выпуском циркониевого проката объемом 170 тонн в год, создание производства комплектующих изделий для тепловыделяющих сборок мощностью 620 комплектов в год, создание производства ядерного топлива (начиная с деконверсии урана до изготовления тепловыделяющих сборок) и строительство завода по производству тепловыделяющих сборок (начиная с комплектации твэлов до изготовления таких сборок) мощностью 220 тонн обогащенного урана в год.

В России в принятом в 2009 году курсе инновационного развития экономики одним из главных приоритетов является развитие ядерной энергетики и ядерных технологий.

На снимке: участники совместного семинара-совещания (слева–направо): президент ГП НАЭК «Энергоатом» Юрий НЕДАШКОВСКИЙ, заместитель министра топлива и энергетики Украины Наталья ШУМКОВА, член-корреспондент НАН Украины, директор Института электрофизики и радиационных технологий НАН Украины Вячеслав КЛЕПИКОВ, президент НАН Украины Борис ПАТОН, заместитель директора Института электросварки им. Патона академик Леонид ЛОБАНОВ, академик-секретарь Отделения ядерной физики и энергетики НАН Украины, генеральный директор ННЦ ХФТИ академик Иван НЕКЛЮДОВ

Разработан проект Федеральной программы по развитию новой технологической платформы российского атомного энергетического промышленного комплекса на 2010—2015 годы и перспективу до 2020 года.

В настоящее время тесно сотрудничают энергогенерирующие компании Украины и России (ГП НАЭК «Энергоатом» и ОАО «Концерн Энергоатом»). Проводятся регулярные двусторонние совещания, на которых обсуждаются вопросы организации взаимодействия по обеспечению надежной эксплуатации и модернизации основного оборудования АЭС…

Реализуются долгосрочные соглашения о партнерстве между Калининской и Южно-Украинской, Балаковской и Запорожской, Волгодонской и Хмельницкой АЭС.

На сегодня перспективными и уже реализуемыми направлениями сотрудничества между НАЭК «Энергоатом» и ОАО «ТВЭЛ» являются внедрение на энергоблоках ВВЭР-1000 «маневренных» режимов, а также внедрение на энергоблоках ВВЭР-440 пятилетнего топливного цикла с использованием топлива нового поколения.

Совместный семинар-совещание отметил, что в настоящее время не потеряли актуальности рекомендации первого семинара-совещания, в части:

Органам государственной власти:

— осуществлять взаимодействие и развитие сотрудничества в области атомной энергетики и промышленности в соответствии с действующими международными и двусторонними Соглашениями в данной области;

БЕЗОПАСНОСТИ

подобного тренажера нет нигде в мире. Поэтому уже есть договоренность, что после его введения в действие там будут готовить ремонтные кадры и для других стран.

К этим мероприятиям также относится, повторюсь, своевременная замена оборудования, ресурс которого исчерпан. В первую очередь это касается электротехнического оборудования, главных электрических схем, усиления работы по профилактике оборудования, а также улучшения качества подготовки персонала, принимающего участие в расследовании нарушений, и повышения качества в обмене опытом эксплуатации.

Следующими приоритетами, которые характеризуют надежную безаварийную работу АЭС, являются параметры радиационной безопасности и доз облучения для персонала. В первом полугодии не было случаев превышения получения доз облучения для обслуживающего персонала всех категорий. Величины контрольных уровней годовых коллективных доз облучений также не превышены. У нас эти показатели лучше, нежели в России.

По водным выбросам и сбросам радиоактивных веществ также наблюдается снижение показателей.

В целом повышение безопасности на АЭС проводится по следующим отраслевым программам, которые охватывают все действующие энергоблоки. Самый важный и главный документ — это государственная программа «Концепция повышения безопасности действующих энергоблоков АЭС». Очень важна «Программа модернизации энергоблоков Хмельницкой (2-й блок) и Ривненской (4-й блок) АЭС» Не менее значительны и другие программы модернизации: «Програма по узловой замене оборудования АСУ ТП», «Программа первоочередных мер по пожарной безопасности», «Программа работ по квалификации оборудования».

На «Концепции повышения безопасности…» остановлюсь более детально. В соответствии с планом графика 2009 года на АЭС Компании в этом году необходимо выполнить 257 пилотных мероприятий на тех блоках, которые были выбраны первыми. А еще 143 мероприятия необходимо выполнить по адаптации этих мероприятий на других блоках. Мы прикладываем все усилия, чтобы выполнить данную государственную программу. Но в Компании, к сожалению, недостаточно средств, чтобы осуществить задуманное в полном объеме. Прочие программы также выполним по мере возможности в силу сложившейся экономической ситуации. Но даже при этих условиях мы нисколько не снижаем требований к необходимому уровню безопасности. Тем более что энергетическая мощь Компании в будущем будет только наращиваться.

Подготовил к печати
Алексей ПОЛТАВЕЦЬ

— продолжить совместную работу государственных регулирующих органов по гармонизации систем регулирования ядерной и радиационной безопасности, продления ресурса объектов атомной энергетики;

— при осуществляемой в России и Украине реформе высшего образования принять во внимание необходимость особого подхода к системе подготовки кадров для атомной энергетики, промышленности, науки с учетом обеспечения достаточной длительности обучения специальным знаниям;

— рассмотреть возможность:

— установления цены для электроэнергии, производимой АЭС, на равноправных конкурентных условиях с другими участниками национальных энергетических рынков;

— внедрения различных форм кооперации и взаимной интеграции при решении вопросов добычи и переработки урановых руд, создании специализированного производства твэлов и ТВС для АЭС Украины.

Считать необходимым сосредоточить усилия на развитии двухстороннего научно-технического, производственного, экономического и инвестиционного сотрудничества на таких направлениях:

— анализ и оценка влияния финансового кризиса, глобального потепления и других факторов в обеих странах на объемы энергопотребления, их учет при корректировке стратегических планов развития атомных энергопромышленных комплексов Украины и России;

— развитие атомных энергопромышленных комплексов Украины и России (в том числе строительство в Украине завода по производству тепловыделяющих сборок, а также создание производств основного оборудования реакторных установок, в том числе корпусов реакторов энергоблоков АЭС);

— строительство ядерных энергогенерирующих мощностей в Украине (энергоблоки №3, 4 на Хмельницкой АЭС);

— разработка технико-экономического обоснования расширения Южно-Украинской АЭС;

— строительство нового исследовательского ядерного реактора в Украине, предусмотрев возможность создания на его основе Международного научного ядерного центра коллективного пользования;

— разведка, добыча и переработка урановых руд;

— участие Украины в Международном центре по обогащению урана в г. Ангарск;

— продление ресурса эксплуатации ядерных реакторов и основного оборудования АЭС.

Для координации работ по основным направлениям российско-украинского научно-технического сотрудничества в области атомной энергетики участники семинара считают целесообразным создать под эгидой Национальной академии наук Украины и Российской академии наук Координационный совет.

Предусмотреть более широкое участие молодых ученых и специалистов в очередных семинарах-совещаниях.

Следующее совместное совещание-семинар РАН и НАН Украины по вопросам развития атомной энергетики рекомендовать провести в России в 2010 году.

СТОЛІТНІЙ СПІВСПІЛЧАНИН

Жизненная позиция ветерана — активность

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

— Ну, если вы еще и не курите…

— И не курю. Бросил, когда пошел в первый класс. В наши с сестрой Дашкой обязанности входило выпасание коней. Отец надевал мне на голову свой картуз, а чтобы не падал, напихал вовнутрь бумаги. Хлопцы это как заприметят, радуются, — можно накрутить папирос! Вот и курили самокрутки из сухих листьев. Мать меня не ругала, только уговаривала бросить вредную привычку. И знаете, убедила. Последний раз курил в семь лет, то есть девяносто три года назад.

Дочь долгожителя убеждена, что еще один секрет здоровья и долголетия Александра Гавриловича — это активность, движение.

— Понимаете, мой отец всю жизнь физически активен: в подростковом возрасте и юности, когда многие его ровесники бегали на свидания — он с самого утра до позднего вечера тяжело работал — обрабатывали с сестрой 14 десятин земли, ухаживали за домашними животными.

Потом — война. Пешком приходилось идти сутками: через лес, в сильный мороз до 45°С, по колено в снегу, отдохнуть можно было только в кратковременных перерывах. Клали под себя винтовку, противогаз, вещевую сумку и… прямо на снегу засыпали. Минут 15–20, и дальше, вперед.

— Расскажите, Александр Гаврилович, о своей личной жизни.

— В 1931 году я пошел работать на производство. Трудился в Криворожском рудоуправлении им. Ленина на строительстве шахты им. С. Орджоникидзе. Там и познакомились с будущей женой Галиной. В 1936 году поженились, через год родилась наша единственная дочь Люся. Всю жизнь прожили, как говорится, душа в душу. Никогда не ругались, голос друг на друга не повышали. Все тихо, мирно, ладком. Помогали друг другу. Вместе прожили 51 год. В 1987-м Галины не стало. Я, собственно, и на пенсию в 60 лет ушел, потому что жена болела, нуждалась в поддержке и внимании. Теперь с Люсенькой вместе живем в ее квартире, а дом наш продали. Есть у меня внучка и правнучка. Все живут здесь, в Желтых Водах.

— А почему ваш выбор пал на профессию бухгалтера? По-моему, не часто в те годы можно было встретить мужчину-бухгалтера.

— Эта профессия сама меня нашла. Так сложились обстоятельства. И я в какой-то степени благодарен судьбе. После второго ранения мне ампутировали голень ноги. Прямо на фронте, так сказать, в полевых условиях. Газовая гангрена очень долго давала о себе знать. Девять месяцев госпиталей. В Нижнетагильском удалось совместить лечение и учебу на курсах бухгалтерского учета.

Спустя время перешел в отдел капитального строительства Желтореченского рудоуправления п/я №28. За период работы на комбинате дослужился до должности начальника бюро по учету производства бухгалтерии Восточного горно-обогатительного комбината.

— А руководителем Александр Гаврилович был очень хорошим, — добавляет дочь. — С одной из коллег, которая переехала жить в Киев, переписывался до последних дней ее жизни. Так вот, в одном из писем откровенничала: «Ви для нас були не начальником, а батьком».

Наталья ИЩЕНКО

Александр Гаврилович с дочерью Людмилой

«ЕСТЬ ТОЛЬКО МИГ МЕЖДУ ПРОШЛЫМ И БУДУЩИМ»

В зале исторического музея города Желтые Воды состоялось недавно торжественное чествование юбиляра.

В день празднования своего 100-летнего юбилея, хоть и держа под руку свою дочь Людмилу, но все таки самостоятельно (!) Александр Гаврилович поднялся на второй этаж городского музея и торжественно прошествовал через весь актовый зал под аплодисменты присутствующих.

«Есть только миг между прошлым и будущим, именно он называется жизнь» — не случайно песня с такими словами прозвучала в начале торжества. За свою жизнь Александру Гавриловичу Исаку довелось пройти немало сложных дорог, но, подойдя к вековому юбилею, сохранить спокойный склад характера, доброжелательность и необыкновенное обаяние.

Этот уравновешенный и спокойный седовласый мужчина пережил первую мировую войну, революцию, храбро сражался с врагом на фронтах Великой Отечественной, где получил ранение, приведшее к ампутации ноги, и, все-таки, достиг 100-летнего рубежа!

Ветераны, пришедшие поздравить Александра Гавриловича, не скрывали искреннего восхищения своим товарищем. А он от души радовался теплым словам и добрым пожеланиям, в большом количестве прозвучавшим на празднование.

В зале музея царила душевная домашняя атмосфера, гостей переполняли эмоции: перед ними — настоящий желтоводский долгожитель, человек-эпоха!

Когда Александр Гаврилович делился воспоминаниями о своей жизни, оставалось только удивляться этому феномену: в своем почтенном возрасте он прекрасно помнит до мельчайших подробностей как различные исторические события, так и вехи своего жизненного пути. Не случайно гости праздника заметили, что Александр Гаврилович мог бы преподавать историю в школе.

Ветераны комбината, наверное, никогда не перестанут восхищать нас своей активной жизненной позицией, жизнелюбием и энергичностью. И пусть пример Александра Гавриловича стимулирует их стремление достичь 100-летия!

Во время проведения торжественного мероприятия аудитория узнавала все больше интересных подробностей из жизни юбиляра. Взять хотя бы тот факт, что Александр Гаврилович до сих пор является членом профсоюза и исправно платит взносы! Или то, что он два-три года назад ездил на ягодник… на велосипеде!

Желтоводского долгожителя пришли поздравить с юбилеем генеральный директор ГП «ВостГОК» Александр Сорокин; председатель первичной профсоюзной организации комбината Борис Филиппов; председатель совета ветеранов предприятия Николай Моря; заместитель городского головы Владислав Дудник; управляющая делами исполкома горсовета Елена Степанян и много других уважающих его людей. В адрес юбиляра-долгожителя поступило поздравление от Президента Украины Виктора Ющенко.

Не обошлось и без ценных подарков, которые торжественно вручали юбиляру гости.

Концертными номерами Александра Гавриловича и всех гостей праздника порадовали преподаватель музыкальной школы Инна Ланкина и ее сын Павел; ученица гуманитарной гимназии, воспитанница Центра детского творчества Елизавета Кришен и ее младшая сестра Юля; народный фольклорный ансамбль «Горлиці» (руководитель Николай Кузнецов); инструментальный ансамбль преподавателей музыкальной школы (руководитель Наталья Овчаренко). Музыкальное сопровождение праздника осуществлял звукорежиссер Центра народного творчества, культуры и досуга Олег Ярославцев.

В завершение остается только пожелать крепкого здоровья уважаемому Александру Гавриловичу. И пусть среди желтоводцев будет как можно больше таких долгожителей!

Елена БОРОВКОВА
Фото Михаила СТЕПАНЯНА

НОВИНИ МІСТ-СУПУТНИКІВ АЕС: СЛАВУТИЧ

ПІДПИСАНО МЕМОРАНДУМ

Підписано меморандум про співробітництво між Консорціумом «NOVARKA» в особі директора проекту «Проектування будівництва та вводу в експлуатацію нового безпечного конфайнменту» Рудольфа Нагеля та Славутицькою міською радою, яку представив міський голова Володимир Удовиченко.

Метою документа є спільна діяльність сторін щодо вирішення проблем соціально-економічного та культурного розвитку міста Славутича, об'єднання зусиль з метою захисту та допомоги славутичанам, створення належних умов для проживання працівників Консорціуму «NOVARKA» та подальшого впровадження в місті традицій меценатства з боку міжнародних учасників робіт із перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему.

ДОПОМОГА ДІТЯМ

Нещодавно до Славутицького центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів завітало чимало гостей, які підтримують цей заклад не тільки увагою, а й в плані матеріально-технічного забезпечення. Серед них — представники міської влади, ДСП «Чорнобильська АЕС», ВП «Атомремонтсервіс», приватних структур міста. Цього дня діти дарували своїм благодійникам яскраві таланти — співали, декламували, танцювали, демонстрували свої малюнки, аплікації з найрізноманітнішого природного матеріалу. Центр створений та функціонує за рішенням Славутицької міської ради при управлінні праці та соціального захисту населення з 2002 року. Утримується коштом місцевого бюджету.

Він надає соціально-психологічні, педагогічні, медичні, інформаційні послуги не тільки майже 100 дітям та молоді з психофізичними особливостями розвитку, що проживають у Славутичі, а й дітям Київського регіону, які вкрай потребують соціальної реабілітації та соціально-побутового орієнтування.

За індивідуальними реабілітаційними планами з вихованцями проводять заняття практичний психолог, учитель-дефектолог, логопед, учителі-реабілітологи та їхні асистенти. У комплексі медичних послуг діти отримують фізіопроцедури, релаксаційне розвантаження, бальнеотерапію, масаж, займаються лікувальною фізкультурою.

На заняттях у гуртках «Я сам», «Господарики», «Школа майбутніх господинь» у дітей формуються і розвиваються соціально-побутові навички. Крім того, діти навчаються в комп'ютерному класі, опановують і швейну справу, відвідують заняття з профорієнтації.

ЯК СТАТИ ПІДПРИЄМЦЕМ

Працівники центру зайнятості Славутича зробили ще один крок для вирішення проблеми працевлаштування, провели міні-ярмарок вакансій та інформаційний семінар.

Після закінчення міні-ярмарку його учасники відвідали інформаційний семінар, де фахівці центру зайнятості ознайомили присутніх зі спектром послуг служби зайнятості, ситуацією на ринку праці міста та перспективами працевлаштування, розповіли про професії, що сприяють започаткуванню власної справи, поінформували про нормативні акти щодо соціального захисту осіб з інвалідністю.

ПРИЗЕРИ ФЕСТИВАЛЮ

За ініціативи міського голови Славутича Володимира Удовиченка та за фінансової підтримки ДП НАЕК «Енергоатом» творчі колективи з міст-супутників АЕС узяли участь у І Всеукраїнському телерадіофестивалі мистецтв «Макс-Проф».

Завершальний гала-концерт переможців відбувся на сцені Київського театру юного глядача. Славутицький клуб спортивного бального танцю «Славутич-Стар», вихованець дитячої школи мистецтв за класом акордеона Богдан Григоращенко, вихованець школи Георгій Фомічов у номінації «Мистецтво слова» посіли призові місця.

Людмила ЛЮБИВА

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ — ДРУЖНЯ СІМ'Я

Похвала активності

Життя п'яти тисяч нетішинців безпосередньо пов'язане з Хмельницькою АЕС. Кожен п'ятий з цього числа працює в енергоремонтному підприємстві — найбільшому підрозділі атомної електростанції. Це великий загін висококваліфікованого персоналу, який піклується про те, щоб експлуатаційники спокійно, добротно, без зайвих турбот виконували свої функції з виробництва електроенергії. Працівники цеху знають кожну деталь і механізм «брудної» та чистої зон, «доглядають» реактори і турбіни, реанімують обладнання, яке має властивість час від часу виходити з ладу, тощо.

Опікується структурою, в якій шість цехів, три відділи та три служби, одна дільниця та інші структурні підрозділи, Михайло Миколайович КОВАЛЬЧУК (на фото праворуч).

У бесіді він зазначив, що нинішня структура підприємства утворена лише п'ять років тому. Були великі пересторороги щодо її життєздатності, інші моменти, але хід ремонтних кампаній, робочий ритм п'ятирічного експлуатаційного періоду довели доцільність існування підприємства. Попередниками ЕРП були ремонтно-будівельне підприємство та цех централізованого ремонту, де за двадцятилітню історію склалися гарні традиції високої відповідальності, трудової дисципліни, гідної наслідування майстерності працівників.

— Хочу висловити слова великої поваги на адресу Анатолія Друзенка та Василя Глазкова, котрі, хоч і перебували у різних «вагових категоріях» — головного інженера та начальника дільниці, — але мали однакову відзнаку — Майстри своєї справи. Вдячний їм за науку, за сумлінність, за ділові й людські якості, які посідають неабияке місце у нашій роботі.

Михайло Ковальчук відзначив, що в колективі багато наслідувачів традицій, закладених школою вихідців із Середмашу. Без нарікань і нагадувань професійно виконують свої обов'язки працівники цеху з ремонту хімічного обладнання, де керівником Євген Бей, спеціалісти дільниці цеху з ремонту тепломеханічного устаткування реакторного відділення, якими опікуються Ігор Костюк, Сергій Ламах, Ігор Причта.

З передбаченими обсягами роботи справляються плановики, будівельники, кондиціювальники, зварювальники, служба спеціальних і монтажних робіт, яка здійснює практично всі модернізаційні операції на блоках, токарі та фрезерувальники ремонтно-механічного цеху тощо.

Керівник ЕРП зазначив, що велику роботу із згуртування колективу, запровадження здорової конкуренції та здорового способу життя проводить його заступник у роботі з персоналом Дмитро Міщенко. Він відстоює профспілкові інтереси підрозділу, розумно контролює трудове життя колективу, спрямовує організацію змістовного дозвілля. Багато енергоремонтників, зокрема й Михайло Ковальчук, активно займаються спортом. Останні роки колектив ЕРП двічі виходив переможцем у станційній спартакіаді і двічі посідав друге місце. Минулого року у традиційному пробігові від ХАЕС до фінішної стрічки на стадіоні «Енергетик» наймасовішою була команда ЕРП. У колективі є діючі спортсмени, що захищають славу підрозділу на республіканських і світових спортивних форумах. Зокрема, майстер спорту Олександр Брус на обласних змаганнях з бойового самбо став переможцем у своїй ваговій категорії і визнаний найкращим у технічному плані. А ще в Олександра сталася щаслива подія — народження дитини. Тож зростатимуть послідовники. А в колективі чимало трудових династій.

Фото Миколи ВАРЧИНОГО

ЧАС АТОМА: ВІД ЕКСПЕРИМЕНТІВ — ДО НОВИХ ВІДКРИТТІВ

ФЕРМИОН С БОЗОНОМ ГОВОРИТ

Диалог элементарных частиц «подслушали» ученые Института теоретической физики имени А.И. Ахиезера Национального научного центра «Харьковский физико-технический институт» НАН Украины, удостоенные государственной премии Украины за 2009 год в области науки и техники за цикл трудов «Открытие и развитие принципов суперсимметрии и супергравитации и их приложение к построению единой теории фундаментальных взаимодействий элементарных частиц».

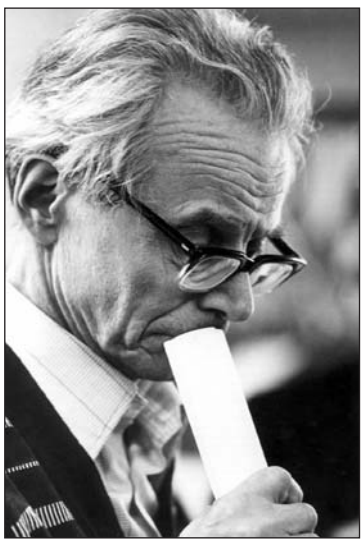

Академик Д.В. ВОЛКОВ и его ученики

Наверное, сегодня нет среди физиков мира человека, не ожидающего с волнением вестей из Европейского центра ядерных исследований (ЦЕРН) об очередной попытке запуска Большого адронного коллайдера (LHC). С помощью данных, полученных на этом гигантском ускорителе элементарных частиц, ученые надеются приблизиться к разгадке тайны «сотворения» Вселенной, волнующей многие поколения физиков и астрономов.

Почти 30-километровое кольцо, протянувшееся под Швейцарией и Францией, стало центром притяжения, «меккой» для физиков — как экспериментаторов, так и теоретиков, изучающих свойства материи и фундаментальные силы природы — гравитационное, электромагнитное, сильное и слабое взаимодействие элементарных частиц.

У специалистов Национального научного центра «Харьковский физико-технический институт» особый интерес к событиям вокруг коллайдера. Ведь ученые ННЦ ХФТИ работают в ЦЕРНЕ непосредственно на LHC в содружестве с коллегами из многих стран мира.

О том, что связывает харьковских физиков-теоретиков и экспериментаторов с LHC, мы беседуем с лауреатом государственной премии Украины, старшим научным сотрудником Института теоретической физики ННЦ ХФТИ, кандидатом физико-математических наук Алексеем Нурмагамбетовым.

— «Нет ничего практичнее хорошей теории» — эта народная мудрость, популярная среди ученых, относится и к нашей проблеме. Действия гравитаций и электромагнетизма общеизвестны. Сильные и слабые взаимодействия ответственны за формирование ядерной структуры материй, а также за ядерные реакции и процессы, происходящие, например, на Солнце или в атомных реакторах.

Состояние науки о фундаментальных взаимодействиях материй сегодня таково, что требуются новые экспериментальные данные, которые определили бы, какие из многочисленных вариантов теории наиболее адекватно соответствуют современным концепциям о структуре окружающего нас мира. Со вступлением в строй LHC научное сообщество связывает огромные надежды на возможность нового существенного прорыва в неизведанное и с нетерпением ожидает этого момента.

Триумфом теории второй половины XX века было создание так называемой Стандартной модели элементарных частиц и их взаимодействий, получившей блестящее экспериментальное подтверждение на различных ускорителях элементарных частиц и астрофизических установках. Согласно этой модели элементарными кирпичиками наблюдаемого нами мира являются так называемые кварки и лептоны и частицы, определяющие взаимодействие между ними. Все они и составляют многообразие видимой во Вселенной материи. Теоретические и экспериментальные открытия, приведшие к построению Стандартной модели, не только коренным образом изменили представление ученых о структуре материи и фундаментальных взаимодействиях, но и поставили новые грандиозные задачи, стимулировавшие бурное развитие теории.

За последнюю четверть века представления физиков-теоретиков о структуре пространства-времени, о механизмах, лежащих в основе мироздания, значительно обогатились новыми концепциями и моделями. Теоретическая физика XXI века свободно оперирует понятиями, которые до недавнего времени считались уделом скорее фантастики, нежели научной теории. Здесь и концепция дополнительных, скрытых от взора внешнего наблюдателя, измерений, и теория неточечных объектов — струн, — новая теория для объединенной физики элементарных частиц. Центральное место в современных теоретических концепциях занимает принцип суперсимметрии, согласно которому каждая из наблюдаемых элементарных частиц должна иметь суперпартнера, элементарную частицу, отличающуюся от своего «оригинала» противоположными квантово-статистическими свойствами. Именно поиск суперпартнеров элементарных частиц является одним из центральных пунктов программы экспериментов на ускорителе LHC.

Открытие принципа суперсимметрии неразрывно связано с именем выдающегося советского, украинского физика-теоретика, профессора, заслуженного деятеля науки УССР, академика Национальной академии наук Украины Дмитрия Васильевича Волкова. Вся его творческая жизнь прошла в стенах Харьковского физико-технического института — ныне Национальный научный центр «Харьковский физико-технический институт» НАН Украины.

Значимым итогом деятельности Д.В. Волкова является создание научной школы по теоретической физике элементарных частиц, представители которой хорошо известны в мировых научных кругах. К этой школе принадлежу и я.

— Как формировалась и развивалась школа академика Волкова?

— Научные труды Д.В. Волкова и его учеников вошли в классику теоретической физики XX века. В первую очередь широкую известность получила теория суперсимметрии и ее локальная версия — теория супергравитации. Вместе со своими учениками В.П. Акуловым и В.А. Сорокой в 1972—1977 годах. Д. В. Волковым были сделаны пионерские работы в этой области, а развитию и приложению этих фундаментальных открытий к проблемам физики элементарных частиц посвящена более чем 30-летняя работа ученых-физиков одной из самых ярких в Украине научных школ. Фундаментальные результаты по построению и развитию теории релятивистских суперсимметричных частиц и струн были получены в работах учеников Д. В. Волкова.

Одним из предсказаний теории суперсимметричных струн (основного претендента на роль единой теории взаимодействий элементарных частиц) является наличие у пространства помимо трех наблюдаемых, еще шести скрытых измерений малого размера (в миллиард миллиардов раз меньше размера атомного ядра). В цикле работ Д.В. Волкова, Д.П. Сорокина и В.И. Ткача в 1980—1987 годах был найден механизм образования этих скрытых от нашего взора измерений и изучены его возможные физические последствия для наблюдаемого нами трехмерного мира. Поиск эффектов, обусловленных наличием дополнительных измерений, также входит в программу исследований на (LHC) (CERN).

— Что конкретно ожидают физики-теоретики от предстоящих экспериментов на коллайдере?

— Конечно, нелегко донести до неподготовленного читателя всю глубину и красоту выдвинутых и развитых Д.В. Волковым и его учениками революционных идей суперсимметрии и супергравитации и связанных с ними теоретических концепций, однако можно попытаться, пусть даже и несколько упрощенно, дать их некоторую интерпретацию. Со времен классических работ по квантовой механике известно, что частицы делятся на два больших класса: бозон и фермионы — свойства которых сильно отличаются. В частности, частицы-бозоны допускают возникновение больших «коллективов» частиц, в то время как частицы-фермионы являются яркими «индивидуалистами»: в одном и том же состоянии (имеется в виду, конечно же, квантовое состояние) не может находиться более одной ферми-частицы. Такие свойства частиц загадочным образом связаны с их ролью в современной картине мира: частицы материи, из которой состоит наша Вселенная, да и мы с вами, являются фермионами, тогда как роль бозонов — служить переносчиками фундаментальных взаимодействий между строительными кирпичиками Вселенной — фермионами. Именно так — служить. А можно ли каким-то образом восстановить «демократию» в мире частиц и наделить бозоны и фермионы равными правами? Оказывается, можно. Такое «демократическое» сообщество частиц и будет суперсимметричным. Специальные математические преобразования в суперсимметричном мире будут переводить частицы одной природы, скажем бозоны, в фермионы, и наоборот, стирая тем самым все грани различия между частицами материи и переносчиками фундаментальных взаимодействий, в частности гравитационного. Тем самым реализуется мечта Эйнштейна о создании теорий тяготения и материи на единой основе — теории супергравитации. Основываясь на выводах суперсимметричных обобщений Стандартной модели физики элементарных частиц, ученые надеются, что суперсимметричные партнеры, предсказанные теоретически, могут быть открыты на масштабе энергий, которые в скором будущем станут достижимы на Большом адронном коллайдре CERN.

Цикл научных трудов, созданных за несколько десятилетий коллективом авторов в составе Д.В. Волкова, В.П. Акулова, И.А. Бандоса, В.Д. Гершуна, А.А. Желтухина, А.Ю., Нурмагамбетова, А.И. Пашнева, В.А. Сороки, Д.П. Сорокина и В.И. Ткача, удостоен в 2009 году Государственной премии Украины в области науки и техники. Приятно сознавать, что наши соотечественники — ученые из Украины, внесли и продолжают вносить весомый вклад как в строительство гигантской ускорительной машины CERN, так и в развитие теории фундаментальных взаимодействий элементарных частиц, в обеспечение обработки экспериментальных данных ближайшего будущего.

Евгений СЕРГИЕНКО

ПРОФЕСІОНАЛЬНА РОБОТА СПІЛЧАН

Добрий лікар Волянін

У його робочому кабінеті тісно, але затишно. Живі квіти у горщиках, вишиті картинки на поличках. На одній із них шитий напис: «Доброму лікарю Воляніну». Від вдячного пацієнта, мабуть. А скільки їх таких, що не вміють вишивати чи малювати, і не всі вміють гарне слово мовити. Для Валерія Воляніна показником його власної роботи завжди є добра усмішка на обличчі пацієнта.

— Лікар — це не професія, це спосіб життя, — вважає Валерій Іванович. — Жодна вченість, начитаність, жодні червоні дипломи не дадуть лікареві того чуття, завдяки якому він, власне, і є професіоналом. Тут потрібен досвід. Не одного мозоля наб'єш, перш ніж здобудеш його.

Свою кар'єру завідувач травматології кузнецовської СМСЧ-3 Валерій Волянін розпочав і розбудував тут, у місті розташування Рівненської АЕС. Тоді, у 1978-му, він, молодий спеціаліст, випускник Чернівецького мединституту, приїхав на велику будову з великими планами і мріями. Понад усе хотів допомагати людям, повертати їм радість життя. І роботи вистачало. У ті бурхливі буденні роки травми були звичним явищем. Допомогу потерпілим надавали у поліклініці, яка тоді ще розміщувалася на першому поверсі гуртожитку №2. У 80-му, коли здали в експлуатацію нове приміщення лікарні, Валерій Іванович перейшов у хірургічне відділення. На той час там нараховувалося десять травматологічних ліжок.

Травматологія виокремилася у відділення лишень через двадцять років — у серпні 1999-го. Сьогодні тут працюють 16 висококласних спеціалістів, серед яких, окрім Валерія Воляніна, ще троє чудових лікарів: Ілля Войтичук, Анатолій Зосимчук, Віктор Сторожук.

— Працювати зараз легше, ніж чверть століття тому, — зізнається Валерій Іванович. — Нині є кому підтримати, підстрахувати. Четверо кваліфікованих лікарів можуть забезпечити учетверо продуктивнішу роботу, ніж один.

Та й з матеріально-технічним забезпеченням у травматології, видається, усе гаразд. Торік адміністрація лікарні провела у відділенні капітальний ремонт.

— Ми сьогодні непогано забезпечені інструментарієм, металоконструкціями, — продовжує Валерій Волянін. — Наші хворі металоконструкцій не купують, як в інших лікарнях. П'ять років тому ми перші в області придбали апарати зовнішньої фіксації Костюка, якими успішно користуємося.

Сьогодні у травматологічному відділенні тридцять ліжок. Впродовж місяця тут лікується приблизно 60 хворих. 58 відсотків з них — люди з різноманітними травмами; 42 відсотки — із захворюваннями опорно-рухового апарату; 23 відсотки — жителі прилеглих до Кузнецовська сіл. Практично усі травми наші травматологи лікують самотужки. Лише в особливо складних випадках просять допомоги у колег з обласного центру чи зі столичного Інституту ортопедії.

Зробити усе можливе, щоб зменшити людські страждання, — життєвий принцип Валерія ВОЛЯНІНА

Удома Валерій Іванович майже не буває, хіба що переночує. У вихідні частенько викликають, бо ж біда не має спочинку. На щастя, дружина розуміє, як ніхто — вона лікар швидкої допомоги. Сини батьківської справи не перейняли — обидва віддали перевагу атомній енергетиці й нині працюють на РАЕС.

Шанують Валерія Воляніна колеги.

— Він прекрасний спеціаліст — людина, яка заслуговує тільки найкращих слів, — зазначає заступник головного лікаря з медичної частини Ігор Ткачук.

Про пацієнтів годі й казати. Перш ніж познайомитися з Валерієм Івановичем, особисто почула від них чимало гарних слів про нього. І ще раз переконалася — доброта, щирість, людяність так само важливі для професії лікаря, як і досконале знання своєї справи, його життєвого вибору.

Іванна КОВБ
Фото автора

Згуртований колектив травматологічного відділення кузнецовської СМСЧ-3

ЕНЕРГЕТИКА ОСОБИСТОСТІ

«Люди чувствуют заботу, и мне тепло на душе»

Марию Павловну Рудякову знают на ремонтно-механическом заводе ГП «ВостГОК» много лет. Еще бы! Активная жизненная позиция, профессиональное чутье на уровне интуиции, обширные знания по профилю своей деятельности — вот что создало имидж настоящего мастера своего дела, которого предприятие не готово было отпускать на пенсию.

Несмотря на то, что Мария Павловна очень скромный человек и наотрез отказывалась рассказывать о себе, нам все же удалось уговорить ее на интервью и узнать много интересного из биографии бывшего инженера по сварке, нынешнего председателя совета ветеранов РМЗ.

— Мария Павловна, как получилось, что Вы, будучи молоденькой девушкой, поступили учиться в такой «мальчуковый» сварочный техникум?

— Родом я из Пятихаток. Поэтому учиться поехала в Днепропетровск. В 50-е годы рабочие специальности были почетны. Без раздумий пошла учиться в сварочный, проявила к этому интерес, оказалась на своем месте. Да и стипендия 400 рублей (это в те времена-то!) была хорошим стимулом к усердной учебе.

— В Желтые Воды Вы попали по распределению?

— Нет, в Желтые Воды приехала только после того, как отработала молодым специалистом на Урале (п/я №1, завод №72). Несмотря на то, что была там на хорошем счету — мастером сварочного участка, все же очень тянуло на родину.

Сначала работала в одном из подразделений ВостГОКа — СМУ-2, а затем — инженером по сварке на ремонтно-механическом заводе.

— Работа очень непростая. Что конкретно входило в Ваши обязанности?

— Я знаю все оборудование ГМЗ, СКЦ, шахт «Новой», «Смолинской»... Сложность работы заключалась в том, что практически всегда приходилось применять свои собственные технологии, «придумки», новинки. А это, знаете ли, огромная ответственность.

— Какие конструкции были изготовлены или отремонтированы по Вашей методике на объектах ГП «ВостГОК»?

— Ой, да их много за всю-то рабочую жизнь... Вот, например, копры на Смолинской и Кировоградской шахтах; там же опрокиды и подъемные машины. Под моим руководством выполнена армировка ствола на шахте «Новой».

— Откуда черпали инновации в своей работе?

— Очень благодарна сотрудникам института электрогазосварки им. Патона в Киеве. Несколько раз была у них на курсах повышения квалификации, да и так общались. А еще — командировки, обмен опытом — большое дело!

— Мария Павловна, Вы трудились в техотделе, для выполнения работ организовывали бригаду и выезжали на объекты. Как удавалось руководить мужским коллективом?

— С мужчинами «справлялась» отлично. Скажу откровенно, мне с ними больше нравилось работать, чем с дамами. Все дисциплинированно, четко. В моем присутствии наша сильная половина не позволяла себе ругаться.

— Можете назвать людей, с которыми приходилось особенно тесно общаться, советоваться?

— Безусловно, доверительные отношения сложились с замечательными бригадирами цеха ремонта и изготовления горно-шахтного оборудования Николаем Хомяком, Анатолием Федоренко. Проявили себя как надежные, квалифицированные специалисты слесари-сварщики по сборке металлоконструкций Владимир Грогуль, Дмитрий Таран, Анатолий Марущенко, Сергей Никитин. Навсегда в памяти остались Леонид Сергун, Николай Меркитанов.

— С 1993 года Вы возглавляете ветеранскую организацию РМЗ, которая насчитывает 320 человек. Расскажите подробнее о своей общественной работе.

— В составе совета ветеранов девять человек, они же звеньевые-волонтеры. Ветераны РМЗ закреплены за конкретными звеньевыми. На каждого человека оформлены документы. Все о них знаем: в каких условиях живут, чем болеют, есть ли родственники, близкие. В общем, в курсе всех событий.

Самое главное — мы не даем нашим ветеранам чувствовать себя одинокими. Поздравляем с днем рождения, юбилеем. Помогаем оформить путевку в профилакторий, если есть возможность — материальную помощь. За это хочется сказать большое спасибо администрации и профкому комбината. Они не оставляют нас без внимания. В моей практике не было еще ни единого случая, чтобы нам отказали в какой-то просьбе.

— Один раз в неделю, по средам, с 10 до 12 часов, Вы проводите заседания совета ветеранов: встречи, приемы, решение проблемных вопросов... Не тяжела ли для Вас такая ноша?

— Ну что вы! Для меня это — отдушина. Я привыкла быть в коллективе, вести активный образ жизни. Это не дает мне скучать, засиживаться. Люди чувствуют заботу, и мне тепло на душе.

Мария Павловна Рудякова вырастила двух прекрасных сыновей. Сергей Рудяков работает мастером цеха на РМЗ. Того самого, который курировала мать. Андрей Рудяков избрал для себя педагогическую деятельность: сейчас он — старший преподаватель ИП «Стратегия».

Беседовала
Наталья ИЩЕНКО

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ: «ХРОНІКА ОСКАЖЕНІЛОГО ВОВКА», 29.10.2009 року №44

Редакції газети «Атомник України»
вул. Шота Руставелі, 39/41, к. 814, м. Київ, 01033

«Розроблено Пам'ятку про запобігання захворюванню на сказ для персоналу та осіб, які перебувають у зоні відчуження»

Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи в межах компетенції опрацювало звернення редакції газети «Атомник України» про вжиття заходів щодо запобігання нападам хижих тварин на території зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення (далі — зона відчуження) та повідомляє.

Для профілактики сказу серед населення Міністерство охорони здоров'я розробило і розповсюдило пам'ятку, в якій наведено перелік заходів щодо запобігання захворюванню на сказ. А також, відповідно до Інструкції про заходи щодо боротьби зі сказом тварин, затвердженої спільним наказом Головного управління ветеринарної медицини та Державної ветеринарної інспекції Мінсільгосппроду України від 15 березня 1994 року №5, державним департаментом–Адміністрацією зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення було введено наказом від 3.09.2009 року №61 План комплексних заходів щодо ліквідації сказу та запобігання розповсюдженню інфекційного захворювання на території зони відчуження.

Питання щодо нападів хижих та бродячих тварин на персонал і відвідувачів зони відчуження також розглядалося на засіданні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій у зоні відчуження і зоні безумовного (обов'язкового) відселення.

З метою запобігання виникненню випадків захворювання на сказ серед персоналу та осіб, які перебувають у зоні відчуження, спільно з представниками Міністерства охорони здоров'я та ветеринарної служби було розроблено пам'ятку щодо запобігання захворюванню на сказ та розповсюджено серед працівників підприємств і відвідувачів зони відчуження (додаються).

Заступник Міністра **В. Холоша**
м. Київ
4.12.2009 року №05-15667/37

УВАГА! СКАЗ

Сказ — це смертельно небезпечна інфекційна хвороба людей і тварин, яка характеризується ураженням центральної нервової системи.

Джерела захворювання: інфіковані дикі та свійські тварини (лисиці, собаки, кішки, вовки, куниці та інші).

Передача збудника сказу: укуси хворих тварин, ослизнення ними шкіри.

Шляхи проникнення збудника в організм людини: через пошкоджену шкіру, слизові оболонки.

Ознаки сказу тварин: дратливість, а згодом млявість, втрата уважності, тварина часто лягає. Дивно стрибає, здригається у судомах, голос стає хриплим, такий стан часто змінюється депресією.

Найчастіше зараження людей відбувається від укусів хворих собак, які в оскаженілому стані можуть кусати беззвучно, не гавкаючи.

Інкубаційний період хвороби в людини після укусу може тривати від 10 днів до року.

Ознаки захворювання у людей: тягучий біль, сверблячка в ділянці укусу, хоч рана давно загоїлась, після чого у хворого виникає відчуття жару. Підвищення температури тіла, головний біль, безпричинне хвилювання, безсоння (такий стан триває 1–3 дні), після чого виникає стан збудження, що характеризується водобоязню, яка полягає в тому, що при спробі пити у хворого виникають судомні скорочення м'язів горла і гортані, дихання стає голосним і можлива короткочасна його зупинка. З'являються галюцинації, іноді трапляються припадки буйства з агресивними діями. Через 2–3 дні збудження змінюється паралічем м'язів кінцівок, язика, обличчя, що в більшості випадків закінчується важкими наслідками.

Уникати будь-яких контактів з бродячими тваринами.

Дії при укусах тварин:

— промити рану мильною водою;

— обробити рану настойкою йоду.

У будь-якому разі слід негайно звернутися по допомогу до лікаря (тел. 103) та при можливості поінформувати про цей випадок оперативного чергового ДД-АЗВ (тел. 5-29-62), управління з питань надзвичайних ситуацій та соціального розвитку ДСП «РУЗОД» (тел. 5-29-33).

Державний департамент–Адміністрація зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення

ПАМ'ЯТКА
МОЗ України щодо профілактики захворювань на сказ серед населення

Щорічно в Україні реєструються випадки захворювань людей на сказ. В усіх смертельних випадках від сказу, зареєстрованих в Україні, постраждалі від укусів тварин звертались у медичні заклади лише у день прояву клінічних ознак хвороби. При своєчасному зверненні постраждалого до лікувального закладу проводиться щеплення антирабічною речовиною, що запобігає захворюванню і врятовує життя.

Тому звертатися по медичну допомогу потрібно відразу після контакту (укусу чи ослинення) з підозрілою твариною, бо при проявах клінічних ознак захворювання врятувати життя хворого, як правило, не вдається.

Інкубаційний період сказу триває досить довго — в середньому 1–3 місяці (хоча може тривати й до року), і перші ознаки хвороби виникають пізно, коли вже відбулися руйнівні процеси (набряк, крововилив, деградація нервових клітин), що робить лікування проблематичним.

Щоб запобігти захворюванню на сказ та смерті від цієї особливо небезпечної хвороби, необхідно:

- уникати контактів з бездомними та дикими тваринами, постійно пояснювати дітям небезпеку таких контактів;
- якщо покусала або ослинила підозріла тварина, потрібно промити рану теплою кип'яченою водою (бажано з милом), а потім обробити 70-відсотковим розчином спиртового настою йоду. Особливо уважно слід оглядати дітей після прогулянки чи контакту з твариною;
- якомога швидше звернутися до медичної установи (травматологічного, хірургічного пункту для проведення антирабічного (проти сказу) щеплення та лікування, що проводяться за затвердженою схемою;
- своєчасно робити щеплення проти сказу домашнім тваринам.

ІМІДЖ РІВНЕНСЬКОЇ АЕС: ГЕНЕРАЦІЯ МАЙБУТНЬОГО

ЮНАЦТВО ОБИРАЄ АТОМНУ ЕНЕРГЕТИКУ

Молодь Кузнецовська охоче пов'язує своє майбутнє з атомною енергетикою. Це уже вкотре довели Малі Курчатовські читання на тему «Я обираю атомну енергетику», які традиційно проводяться на Рівненській АЕС до Дня енергетика.

Уже другий рік поспіль у конкурсі на найкращий реферат беруть участь не лише школярі атомного міста, а й учні шкіл Маневицького та Володимирецького районів. Організатори та журі відзначають особливо високий рівень робіт усіх учасників. Зокрема, інженер відділу роботи з громадськістю та ЗМІ Лідія Шама зазначає: «Цього року на конкурс було подано велику кількість робіт. Усі великі за обсягом і, що не може не тішити, сильніші, ніж будь-коли. У кожному рефераті розкрито тему, зроблено висновки. Треба відзначити, що роботи дітей із 30-кілометрової зони спостереження не дуже поступаються роботам кузнецовців, незважаючи на те, що доступ до спеціальної літератури в останніх усе-таки кращий. Приємно, що багато учасників у роботах висловлюють свою думку, наводять конкретні приклади. Багато дітей зізнаються, що в майбутньому хотіли би працювати на РАЕС».

Діляться враженнями і самі учасники читань. Так, один з призерів Андрій Кошелюк, який є постійним учасником конкурсів творів та малюнків, а участь у конкурсі рефератів узяв уперше, розповів, що йому дуже сподобалася дружня атмосфера заходу. А працювати над рефератом йому допомагала мама — працівниця РАЕС. У майбутньому Андрій також хотів би стати енергетиком.

Участь у Малих Курчатовських читаннях — це не лише спосіб проявити себе, дізнатися багато нового і цікавого про атомну електростанцію і ядерну енергетику загалом. Це ще й нагода відвідати Кузнецовськ, ознайомитися з історією будівництва РАЕС — містоформуючого підприємства, зауважила вчителька середньої школи села Яблунька Маневицького району Світлана Ліщук, яка супроводжувала дітей на конкурс.

Варто відзначити і різноманіття тем, які були запропоновані для опрацювання школярам. Серед нових особливе зацікавлення викликали такі: «Лінії електропередач», «Термоядерна енергетика — крок у майбутнє», «Роль ЗМІ в атомній енергетиці», «Продовження ресурсу 1-го, 2-го енергоблоків РАЕС», «Майбутнє міст-супутників АЕС», «Ядерно-паливний цикл та його необхідність в Україні», «Ядерне паливо для АЕС», «РАЕС та міжнародна співпраця» тощо.

Компетентне журі у складі провідних інструкторів навчально-тренувального центру Миколи Ковальчука та Дмитра Дейнеги, начальника відділу НТЦ Віктора Саворони, заступника начальника відділу роботи з громадськістю та ЗМІ Вікторії Леонової та інженера цього ж відділу Лідії Шами розглянуло 42 роботи. До захисту в інформаційному центрі ВП РАЕС було допущено 22 найкращі реферати. Серед них і визначили переможців. Володарем гран-прі і грошової винагороди в 300 гривень стала одинадцятикласниця Ірина Володько. Перше місце і 250 гривень винагороди — в Сергія Серховця, також одинадцятикласника школи №1. Друге місце розділили між собою одинадцятикласник школи №2 Андрій Кошелюк та дев'ятикласник школи №4 Яків Юсин (кожен отримав по 200 гривень). Третє місце і по 150 гривень призових одразу в трьох учасників: дев'ятикласниці Анастасії Власюк (гімназія), учня професійно-технічного училища Андрія Геля та одинадцятикласниці школи №1 Анастасії Гричанюк.

Заступник начальника відділу роботи з громадськістю та ЗМІ Вікторія Леонова розповідає, що уже другий рік поспіль до складу журі конкурсу залучаються спеціалісти НТЦ. І це дало свої плоди. Оцінка учнівських рефератів фахівцями з ядерної фізики стала більш вагомою та змістовною.

Грамоту найактивнішому учасникові брейн-рингу Віталію ІВАШИНУ (гімназія) вручає голова журі Микола КОВАЛЬЧУК, провідний інструктор НТЦ ВП РАЕС

У конкурсі рефератів ВП РАЕС беруть участь і учні шкіл 30-кілометрової зони спостереження. На знімку: за трибуною учениця ЗОШ с. Яблунька Маневицького району Ірина ГЛАДУН

Призерів та учасників конкурсу привітав і заступник генерального директора ВП РАЕС із кадрів та соціального розвитку Роман Гошовський, який запрошував дітей вступати у профільні для АЕС виші з подальшим працевлаштуванням на Рівненській атомній електростанції.

А вже наступного дня вісім команд кузнецовських шкіл, гімназії, ПТУ та Володимирецького колегіуму випробовували себе у брейн-рингу «Мирний атом — чисте довкілля». Цей захід уже вшосте проводиться на РАЕС і має неабияку популярність. Журі у тому ж складі, що й на конкурсі рефератів, відзначило, що цього року команди краще підготувалися і продемонстрували високий рівень знань як зі шкільних предметів — біології, хімії, фізики, так і з нової для них теми — атомної енергетики. Відтак усі ігри тривали у напруженій боротьбі, і команди часом розділяло буквально одне очко.

Реванш за минулорічну поразку цього разу взяли представники кузнецовської гімназії, які у фіналі переграли команду професійно-технічного училища. І переможця, і фіналіста чекали грошові винагороди у 1000 та 700 гривень відповідно. Кожна з команд-учасниць отримала заохочувальні призи — по 300 гривень.

Малі Курчатовські читання і брейн-ринги традиційно проводяться на Рівненській АЕС для популяризації атомної енергетики серед учнівської молоді та відкриття талантів. Нинішні заходи довели, що ця галузь цікава школярам, вони охоче відкривають для себе нові факти. А дехто з постійних учасників уже вирішив для себе, що в майбутньому стане енергетиком.

Іванна КОВБ
Фото Надії ТИМОФЄЄНКО

МОЄ СЛОВО РІДНИМ

Здравствуйте работники газеты «Атомник України».

Сначала хочу поздравить всех с Новым годом, пожелать всем здоровья, семейного счастья, достатка и благополучия. Я, Топор Ольга Александровна, проживаю в г. Южноукраинске. 26 декабря мне и моей сестричке-двойняшке Стовбе Надежде Александровне исполнилось 55 лет. Хотелось бы поздравить ее с юбилеем.

С нами проживает мама — Верепаха Федора Тихоновна. Ее хочу поздравить через газету с Новым годом и Рождеством Христовым и пожелать моим самым родным людям такие слова:

«Пусть Новый год
здоровья вам прибавит,
Пусть Новый год
Вам счастье принесет.
А все плохое унесет».

Заранее Вам благодарна.

г. Южноукраинск, Николаевская обл.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Триває передплата на газету «Атомник України» — єдине щотижневе видання, що діє і живе з працівниками і для працівників ядерного енергопромислового комплексу та інших сфер економіки держави, де є первинні осередки Атомпрофспілки.

Передплатний індекс газети — 21766.

Оберіть собі в друзі і порадники «Атомник України» — ми працюємо для Вас!

ЯДЕРНИКИ-ЛІРИКИ: ЗИМОВІ ЕТЮДИ

Первый день

День морозный слегка
устает.
Вечер с легким оттенком
сини.
По планете скользит
Новый год
От восточных пределов
России.
Где-то тонко поют
провода.
Помогает им петь
непогода.
Уникальным бывает
всегда
Первый день
наступившего года.
Поклоняемся юноше мы.
В дар приносим и разум,
и страсти.
Словно он есть наперсник
Судьбы
С атрибутами высшей
власти.
Отблестят пышных елок
огни,
Отзвучат новогодние
тосты.
Потекут ординарные дни
Торопливо и очень
просто.
И у каждого будет резон.
И у каждого будут амбиции.
Только первый из них
освещен
Ярким светом народной
традиции.
Пусть Судьба
не подвластна ему.
Он в грядущее смотрит
отважно.
Ведь по статусу своему
Он останется самым
важным.

Южный ветер

Ветер весело запел.
Стукнул в окна смело.
Словно прихвастнуть
хотел
Бородищей белой.
Крикнул: «Посмотри,
какой!
Зимнего покрою.
Я своею бородой
Все поля накрою».
В окна глянули: «Ура!
Вьюга разыгралась.
Наконец-то и Зима
В Осень наигралась.
Только бы мороз не «скис».
Для Зимы старается.
А термометр-то «завис».
«Падать» не решается.
Скоро вечер подойдет.
Белая дорога.
Кто-то в стеклышко скребет
И скулит с порога.
Глянули: Какой позор!
Ветра не хватало…
У него печальный взор.
Бороды не стало.
Шепчет нам: «Опять беда!
Силенок не хватило».
«А твоя-то борода?»
«Нет ее. Размыло».
А потом сказал бодрей:
«Печалиться не нужно.
Придет северный Борей.
Я-то — ветер южный».

Валентин СЕРЫХ,
ННЦ ХФТИ
г. Харьков

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ

Медали ветеранов

В нашей стране в последнее время все популярнее становятся соревнования ветеранов, которые по драматизму, накалу борьбы, а порой и мастерству ничем не уступают молодежным. В физкультурных организациях атомщиков большое внимание ветеранскому спорту уделяется на Южно-Украинской, Запорожской АЭС, ВостГОКе.

Один раз в четыре года Министерство молодежи, семьи и спорта проводит Всеукраинские спортивные игры ветеранов. В этом году они проводились в третий раз. В программу Игр входили соревнования по более тридцати видам спорта. И приятно, что ветераны-атомщики на этих соревнованиях не были статистами и неоднократно становились победителями и призерами.

По программе Игр пловцы соревновались в николаевском бассейне «Водолей», и на старт вышло более трехсот спортсменов, самому старшему из которых было 83 года.

Командную победу праздновала сборная Днепропетровской области, в успех которой немалый вклад внесли желтоводцы Владимир Николаев и Дмитрий Окунев.

В активе Владимира шесть медалей — три золотые и три серебряные, у Дмитрия четыре — две золотые и две серебряные.

Не остались без наград и пловцы Южноукраинска. У Елены Якубы — золотая, у Максима Усатенко — серебряная и бронзовая медали, у Алексея Гайдука — бронзовая и еще одна командная бронза в эстафетном плавании…

Там же в Николаеве соревновались и борцы греко-римского стиля. В тяжелой весовой категории чемпионом Игр, а одновременно и чемпионом Украины среди ветеранов стал контролер ВВО ГП «ВостГОК», 67-летний Иван Павлович Корец. Эта золотая медаль стала четвертой, завоеванной Павловичем (так его называют коллеги по работе и молодые спортсмены) в чемпионатах страны. А еще у Ивана Павловича три бронзовые награды чемпионатов мира среди ветеранов и золотая, завоеванная на Первых Европейских играх ветеранов в Швеции.

Старается не отставать от своего земляка еще один желтоводский ветеран — Василий Шостак. На финальных соревнованиях Всеукраинских игр ветеранов по гиревому спорту он завоевал золотую медаль в весовой категории до 90 кг и еще две серебряные на чемпионатах страны.

Чемпион Всеукраинских Игр ветеранов Иван КОРЕЦ (греко-римская борьба)

Чемпион Всеукраинских игр ветеранов по плаванию Владимир НИКОЛАЕВ

Василий Николаевич многие годы проработал на комбинате подземным горнорабочим. Сейчас на пенсии, но продолжает трудиться.

Работает ремонтировщиком спортивных сооружений на спорткомплексе. Не бросает активных занятий спортом, да еще на общественных началах тренирует сборные команды ВостГОКа по гиревому спорту и армспорту.

Легкоатлеты соревновались в солнечной Ялте. Снова отличилась наша «старейшина» — 83-летняя Владилена Яковлевна Кокина. Она была лучшей на двух дистанциях 800 м и 1500 м среди участников старшей группы. Хорошие секунды показала и ее землячка Полина Козловская, которая дебютировала на ветеранских соревнованиях.

На чемпионате Украины по легкой атлетике среди ветеранов отличились и два южноукраинца, два Николая — Блидченко и Праслов, которые стали обладателями серебряных медалей.

Николай МЕРКУШЕВ
Фото Михаила СТЕПАНЯНА

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 каб. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ПП «Трейд інформ»: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна